

Η έκταση του φαινομένου του ξεπλύματος χρήματος με βάση τη διεθνή βιβλιογραφία

Καραδήμας Θ.*, Καραδήμα Π.**

*Οικονομολόγος, απόφοιτος του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, της Οικονομικής & Επιχειρησιακής Στρατηγικής, του Πανεπιστημίου Πειραιώς, Στοιχεία επικοινωνίας:
teo.karadimas@yahoo.gr

**Οικονομολόγος, απόφοιτη, του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, της Οικονομικής & Επιχειρησιακής Στρατηγικής, του Πανεπιστημίου Πειραιώς, Στοιχεία επικοινωνίας:
pn_karadima@yahoo.gr

Περίληψη

Η σημερινή κοινωνία, χαρακτηρίζεται από την ελεύθερη διακίνηση αγαθών, τεχνολογίας και χρηματικών κεφαλαίων, παρέχοντας μας τη δυνατότητα να εξελιχθούμε ως άνθρωποι με ταχύτατους ρυθμούς, υπερπηδώντας περιορισμούς του παρελθόντος. Όμως, αυτή η πρωτόγνωρη ανάπτυξη, σε συνδυασμό με την ελευθερία στις δραστηριότητες μας, αποτέλεσε σε κάποιες περιπτώσεις εργαλείο στα χέρια ατόμων του εγκληματικού χώρου, τα οποία εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο τα επιτεύγματα του σύγχρονου πολιτισμού, ώστε να επεκτείνουν τις παράνομες δραστηριότητες τους. Ο σκοπός της παρούσας έρευνας, είναι να μελετήσει με τη χρήση στατιστικών στοιχείων, την κατάσταση αναφορικά με το ξέπλυμα μαύρου χρήματος και ως ένα βαθμό το φαινόμενο της παραοικονομίας, καθώς από τους κόλπους της πηγάζουν τα παράνομα χρήματα, τα οποία στη συνέχεια επιδιώκεται ο καθαρισμός τους από τα στοιχεία που τα καθιστούν «βρώμικα». Για το λόγο αυτό, η ανάλυση μας, μελετά διαστρωματικά στοιχεία σε παγκόσμιο επίπεδο, τα οποία είναι αποτελέσματα ερευνών, τόσο κρατικών φορέων, όσο και ανεξάρτητων οργανισμών, όπως είναι για παράδειγμα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Financial Action Task Force και το Egmont Group. Με αυτό τον τρόπο, είμαστε σε θέση να συσχετίζουμε τα υπό εξέταση στοιχεία, εμπλουτίζοντας περισσότερο την έρευνα μας. Από την ανάλυση των δεδομένων της έρευνας, προέκυψε ότι παρά την ενδελεχή μελέτη του φαινομένου του ξεπλύματος χρήματος από τους ερευνητές και τη συνακόλουθη δίωξη των εγκληματιών από τις δικαστικές αρχές, δεν έχει ακόμη παταχθεί και συνεχίζει να αποτελεί σημαντικό κίνδυνο για την ομαλή λειτουργία των σύγχρονων οικονομιών, διαβρώνοντας τα θεμέλια, όχι μόνο των οικονομιών, αλλά και των κοινωνιών γενικότερα.
Λέξεις κλειδιά: *ξέπλυμα χρήματος, όγκος ξεπλύματος χρήματος, οικονομικό έγκλημα, δικαστικές αρχές, τράπεζες, αυξημένη δέουσα επιμέλεια.*

Εισαγωγή

Οι περισσότερες ερευνητικές προσπάθειες αναφορικά με τη μελέτη της εγκληματικότητας, αποτυπώνουν τα στοιχεία που σχετίζονται με παράνομες δραστηριότητες οι οποίες διώκονται από την αστυνομία και εκδικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια κάθε χώρας. Συνήθως, οι δικαστικές αρχές, τόσο σε εθνικό, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, εκδίδουν έρευνες ανά τακτά χρονικά διαστήματα, αναφέροντας στοιχεία σχετικά με φόνους, ληστείες, βιαιοπραγίες, βιασμούς, ναρκωτικά, διαρρήξεις, εμπρησμούς κ.α. Όπως, γίνεται αντιληπτό, σπανιότερα πραγματοποιούνται ενδελεχείς έρευνες για οικονομικά εγκλήματα, όπου ακόμη και αν πραγματοποιηθούν, δεν αποτελούν είδηση η οποία είχε σημαντική απήχηση σε μία κοινωνία σε σχέση με τον απόηχο που δημιουργεί μια επιστημονική έρευνα η οποία βεβαιώνει ότι οι κλοπές στη χώρα παρουσιάζουν αλματώδη αύξηση.

Όπως, γίνεται αντιληπτό, σε αυτή τη μελέτη, πραγματοποιείται μία συστηματική προσπάθεια να αναζητηθούν έρευνες οι οποίες σχετίζονται με οικονομικά εγκλήματα και συνακόλουθα με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες οικονομικές δραστηριότητες. Κάνοντας αυτό, θα είμαστε σε θέση να μελετήσουμε τα διαθέσιμα στοιχεία των ερευνών αυτών, τα εργαλεία που χρησιμοποιήσαν οι εκάστοτε ερευνητές, προκειμένου να οδηγηθούν σε λογικά κατά την άποψη τους συμπεράσματα. Όλες οι μελέτες που αποτυπώνονται στην παρούσα έρευνα, αποτελούν μία περιεκτική αλλά σε βάθος αξιολόγηση, όσο το δυνατόν περισσότερων ερευνών ήταν εφικτό να παρουσιαστούν, με εκτενείς αναφορές στα ευρήματα τους.

Συνοψίζοντας, θα ήταν καλό να μην αμεληθεί να αναφερθεί το γεγονός ότι η προσπάθεια παρουσίασης επιστημονικών στοιχείων τα οποία προέρχονται από εμπεριστατωμένες μελέτες

ερευνητών, αναζητηθήκαν όχι μόνο στα στενά εθνικά όρια, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, προσδίδοντας στη παρούσα μελέτη μία ευρύτερη οπτική του φαινομένου του ξεπλύματος χρήματος.

Έρευνες σχετικές με την παραοικονομία

Σε αυτό το σημείο της ανάλυσης μας, κρίνεται σκόπιμο, να μελετηθεί με την αποτύπωση στατιστικών στοιχείων το μέγεθος της παραοικονομίας ή όπως αλλιώς ονομάζεται μαύρης οικονομίας. Ο λόγος που επιχειρείται μία τέτοια προσέγγιση είναι, γιατί για να ξεπλύνεις χρήματα, θα πρέπει πρώτα να τα αποκτήσεις. Ο τρόπος λοιπόν για να αποκτήσεις τα παράνομα χρήματα είναι διαμέσου της παράνομης οικονομικής δραστηριότητας. Τέτοιου είδους παράνομες οικονομικές δραστηριότητες είναι για παράδειγμα το λαθρεμπόριο, το εμπόριο ναρκωτικών, το εμπόριο λευκής σαρκός, το λαθρεμπόριο όπλων, η ληστεία, κ.α. Στην ανάλυση που ακολουθεί, αποτυπώνεται με πολύ παραστατικό τρόπο το μέγεθος της παραοικονομίας αναφορικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, με ισχυρά ανεπτυγμένες χώρες μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), καθώς και σύγκριση μεταξύ των μέσων όρων των παραπάνω χωρών.

Αναλύοντας τα διαθέσιμα στοιχεία, προκύπτουν τα εξής αποτελέσματα, σχετικά με την περίπτωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των υπολοίπων κρατών της Ευρωπαϊκής Ηπείρου και άλλων 5 μη ευρωπαϊκών χωρών, τα στοιχεία από τη μελέτη της οικονομικής τους δραστηριότητας, αναλύονται πολύ παραστατικά στους παρακάτω πίνακες, Πίνακας 1 έως Πίνακας 8, καθώς και στα διαγράμματα, Διάγραμμα 1 έως 12. Με αυτό τον τρόπο, ο αναγνώστης, καθίσταται ικανός να εξάγει τα δικά του συμπεράσματα, μελετώντας κομμάτια, τα οποία αποτυπώνονται παραστατικότερα με τη βοήθεια πινάκων και διαγραμμάτων.

Ακόμη, καλό είναι να μην αμελήσουμε να αναφέρουμε, ότι σχετικά με τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 27 μελών που την απαρτίζουν, τα αποτελέσματα του μέσου μεγέθους της παραοικονομίας, καταδεικνύουν ότι κατά το έτος 2003 ήταν στο επίπεδο του 22,3%, με βάση πάντα το επίσημο ΑΕΠ, μειώθηκε στο ποσοστό του 19,3% το έτος 2008, για να αυξηθεί πάλι το έτος 2009 σε ποσοστό 19,8% και να μειωθεί το 2012 σε ποσοστό 18,4% (βλέπε Πίνακα 1 και Πίνακα 2). Αναλυτικότερα, παρατηρείται μία συνεχή εναλλαγή, στις τιμές των ποσοστών που καταλαμβάνει το μέγεθος της παραοικονομίας σε βάρος την νόμιμης οικονομικής δραστηριότητας. Όλα αυτά, αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα, δεδομένης και της δυσχερούς οικονομικής κατάστασης σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό, το αναφέρουμε για τον απλούστατο λόγο, ότι η οικονομική δυσπραγία, είναι πολύ πιθανόν να οδηγήσει ολοένα και περισσότερα οικονομικά εξαθλιωμένα άτομα, στην επιθυμία απόκτησης παράνομων κερδών, στη συνακόλουθη απόκρυψη τους, στη προσπάθεια νομιμοποίησης μέρους αυτών και την επαναχρησιμοποίηση των παράνομων χρημάτων στη νόμιμη οικονομία.

Επιπρόσθετα, αν προχωρήσουμε τη μελέτη μας, όχι μόνο στις χώρες τις οποίες αποτελούν την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία διέπεται από νόμους που καθορίζουν την οικονομική δραστηριότητα, αλλά σε επίπεδο χωρών της Ευρωπαϊκής Ηπείρου, τα αποτελέσματα είναι διαφορετικά. Αναλυτικότερα, αν συγκρίνουμε το μέσο όρο των 31 ευρωπαϊκών κρατών, το έτος 2003, το μέγεθος της παραοικονομίας ήταν 22,4%, το 2008 μειώθηκε σε 19,4%, για να αυξηθεί πάλι το 2009 σε 19,9% και να μειωθεί σε 18,5% το έτος 2012 (βλέπε Πίνακα 3 και Πίνακα 4).

Αναλυτικότερα, αν μελετήσουμε προσεκτικότερα τα στοιχεία της έρευνας, θα παρατηρήσουμε ότι τη διετία από 2011 έως 2012, σε σύγκριση με το έτος 2008, διαπιστώνουμε αμέσως τη μείωση του φαινομένου της παραοικονομίας. Ο βασικός λόγος κατά την άποψη του Friedrich Schneider (2012), είναι η σταδιακή ανάκαμψη από τη δυσχερή θέση στην οποία είχαν περιέλθει αρκετές χώρες, ιδιαίτερα από το έτος 2008 και μετά, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Συνεπώς, αν εξαλειφθούν οι παράγοντες εκείνοι που ωθούν τους ανθρώπους στην αναζήτηση χρημάτων, έστω και αν αυτά προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες, τότε είναι φυσικό να μειωθεί και ο όγκος της παραοικονομίας. Φυσικά, όταν αναφερόμαστε σε οικονομική ανάκαμψη από την ύφεση, δεν αναφερόμαστε σε ιλιγγιώδεις ρυθμούς ανάπτυξης και ταχύτατης βελτίωσης του γενικότερου επιπέδου διαβίωσης των πολιτών. Αυτό που αναφέρει ο καθηγητής Friedrich Schneider, είναι μία σταδιακή, αλλά ταυτόχρονα σταθερή πορεία ανάπτυξης και βελτίωσης της οικονομικής δραστηριότητας, που σχετίζεται τόσο σε επίπεδο κατά κεφαλήν ΑΕΠ, όσο και σε επίπεδο μακροοικονομικών δεικτών.

Επιπρόσθετα, καλό είναι να αναφέρουμε, ότι η μόνη παραφωνία σε όλο αυτό το γενικότερα ευόωνο κλίμα είναι δυστυχώς η Ελλάδα. Αυτό συμβαίνει κατά την άποψη του Friedrich Schneider, διότι η οικονομική κρίση η οποία μαστίζει τη χώρα είναι τόσο ισχυρή, με συνέπεια η παραοικονομία και γενικότερα τα παράνομα κέρδη, να αποτελούν βασική πηγή εισοδήματος για τους εξαθλιωμένους Έλληνες πολίτες. Ωστόσο, αυτή η άποψη, καλό είναι να ερευνηθεί σε βάθος, καθώς είναι πρόπον να μελετηθούν παράγοντες όχι μόνο οικονομικοί, αλλά και ηθικοί. Αναλυτικότερα, μπορούμε να κατανοήσουμε την άποψη αυτή ως εξής, η οικονομική κατάσταση γίνεται ολοένα και δυσχερέστερη, με

συνέπεια οι Έλληνες να θεωρούν ορθό, την κάλυψη των βασικών αναγκών τους από παράνομα χρήματα, μεταλαμπαδεύοντας αυτές τις απόψεις και στα νεότερα μέλη της κοινωνίας. Συνεπώς, η αποδοχή του φαινομένου της παραοικονομίας από τα μέλη που απαρτίζουν μία κοινωνία, ως τον πλέον ορθό τρόπο πλουτισμού, αποτελεί τροχοπέδη στην ομαλή ανάπτυξη της.

Προχωρώντας την ανάλυση μας σχετικά με το μέγεθος της παραοικονομίας, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα, ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές αναφορικά με τον όγκο της παραοικονομίας μεταξύ διαφορετικών γεωγραφικών περιοχών. Αναλυτικότερα, οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης ή όπως αλλιώς ονομάζονται, τα νέα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρουσιάζουν υψηλότερα ποσοστά παραοικονομίας. Τέτοιες χώρες είναι η Βουλγαρία, η Κύπρος, η Τσεχική Δημοκρατία, η Λετονία, η Λιθουανία και η Πολωνία. Όλα τα σχετικά στατιστικά στοιχεία των παραπάνω κρατών, είναι πλήρως αναλυμένα στους παρακάτω πίνακες, με αναφορά σε διαχρονικά στοιχεία. Η νοσηρή αυτή εικόνα που παρουσιάζουν οι χώρες αυτές, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την εικόνα που αποτυπώνεται από τα στατιστικά στοιχεία, για τις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Τέτοιες χώρες είναι για παράδειγμα η Αυστρία, το Βέλγιο, η Γερμανία και η Ιταλία. Συμπερασματικά, μπορούμε να επισημάνουμε, την αύξηση του φαινομένου, από τα δυτικά στα ανατολικά της Ευρωπαϊκής Ηπείρου.

Επίσης, αν εστιάσουμε στα στατιστικά στοιχεία που μας παρέχουν ο Πίνακας 1 και ο Πίνακας 2, μπορούμε να αντιληφθούμε τη διαφορά σχετικά με το μέγεθος της παραοικονομίας, όχι μόνο μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Ευρώπης, αλλά και μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ευρώπης. Οι χώρες του βορρά, έχουν υγιέστερη οικονομική δραστηριότητα, σε αντίθεση με τις χώρες του νότου, όπου τα θεμέλια των οικονομιών τους διαβρώνονται από το φαινόμενο της παραοικονομίας. Ακόμη, για αρκετές χώρες του νότου, όπως είναι η Ελλάδα και η Ιταλία, η παράνομη οικονομική δραστηριότητα, καθώς και η απόκρυψη της αποτελεί σύννηθες φαινόμενο, απαραίτητο κατά την άποψη πολλών πολιτών για την επιβίωση τους. Φυσικά, τέτοιες απόψεις και οικονομικές πρακτικές, έρχονται σε πλήρη αντίθεση, με τις αντιλήψεις που ενυπάρχουν σε χώρες του βορρά, όπου θεωρούν έγκλημα την παράνομη οικονομική δραστηριότητα.

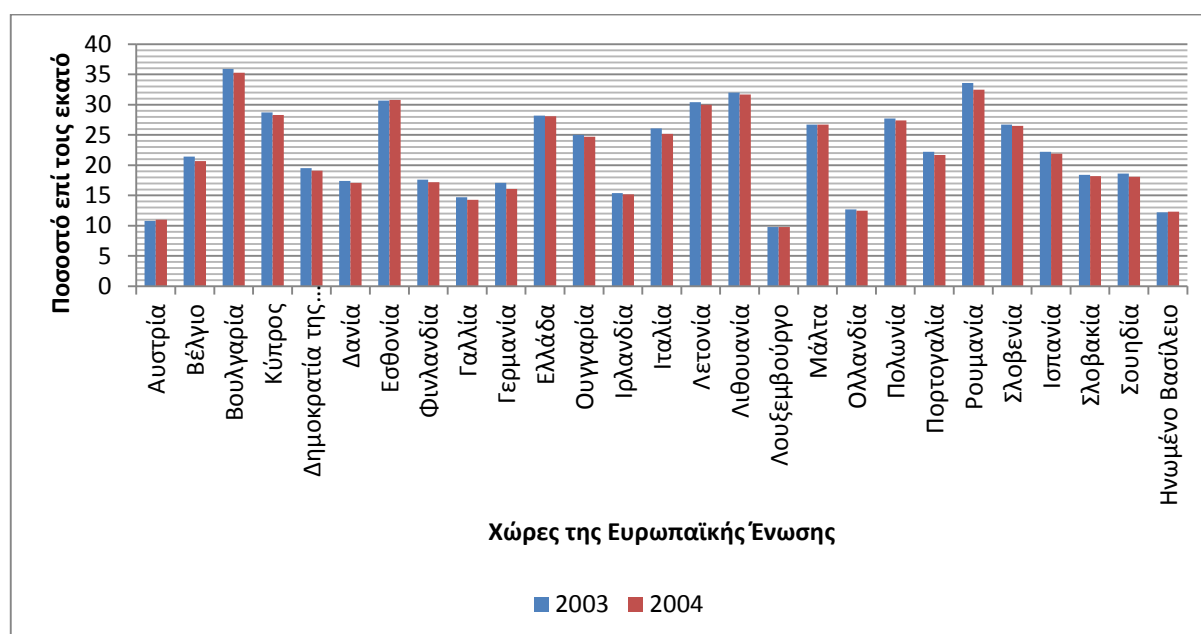
Ακόμη, οι χώρες Αυστραλία, Καναδάς, Ιαπωνία, Νέα Ζηλανδία και οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες αποτελούν μέλη του ΟΟΣΑ, παρουσιάζουν πολύ μικρά επίπεδα παραοικονομίας. Αυτό είναι εμφανές και από τον Πίνακα 5 και τον Πίνακα 6, καθώς και στα Διαγράμματα 4.8 και 4.9, όπου βλέπουμε τα επίπεδα της παραοικονομίας αυτών των κρατών να κυμαίνονται σε ποσοστό περίπου της τάξεως του 10,1% του ΑΕΠ του έτους 2009, ενώ το έτος 2012 το ποσοστό αυτό μειώθηκε ακόμη περισσότερο, φθάνοντας το 9,2% του ΑΕΠ. Όλα τα παραπάνω, αποτυπώνονται με πολύ παραστατικό τρόπο στους πίνακες που ακολουθούν, παρέχοντας τη δυνατότητα στον εκάστοτε ερευνητή, να εξάγει τα δικά του συμπεράσματα για το φαινόμενο της παραοικονομίας ή μαύρης οικονομίας όπως πολύ συχνά ονομάζεται.

Πίνακας 1: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Χώρα / Έτος	2003	2004	2005	2006	2007
Αυστρία	10.8	11	10.3	9.7	9.4
Βέλγιο	21.4	20.7	20.1	19.2	18.3
Βουλγαρία	35.9	35.3	34.4	34	32.7
Κύπρος	28.7	28.3	28.1	27.9	26.5
Δημοκρατία της Τσεχίας	19.5	19.1	18.5	18.1	17
Δανία	17.4	17.1	16.5	15.4	14.8
Εσθονία	30.7	30.8	30.2	29.6	29.5
Φινλανδία	17.6	17.2	16.6	15.3	14.5
Γαλλία	14.7	14.3	13.8	12.4	11.8
Γερμανία	17.1	16.1	15.4	15	14.7
Ελλάδα	28.2	28.1	27.6	26.2	25.1
Ουγγαρία	25	24.7	24.5	24.4	23.7

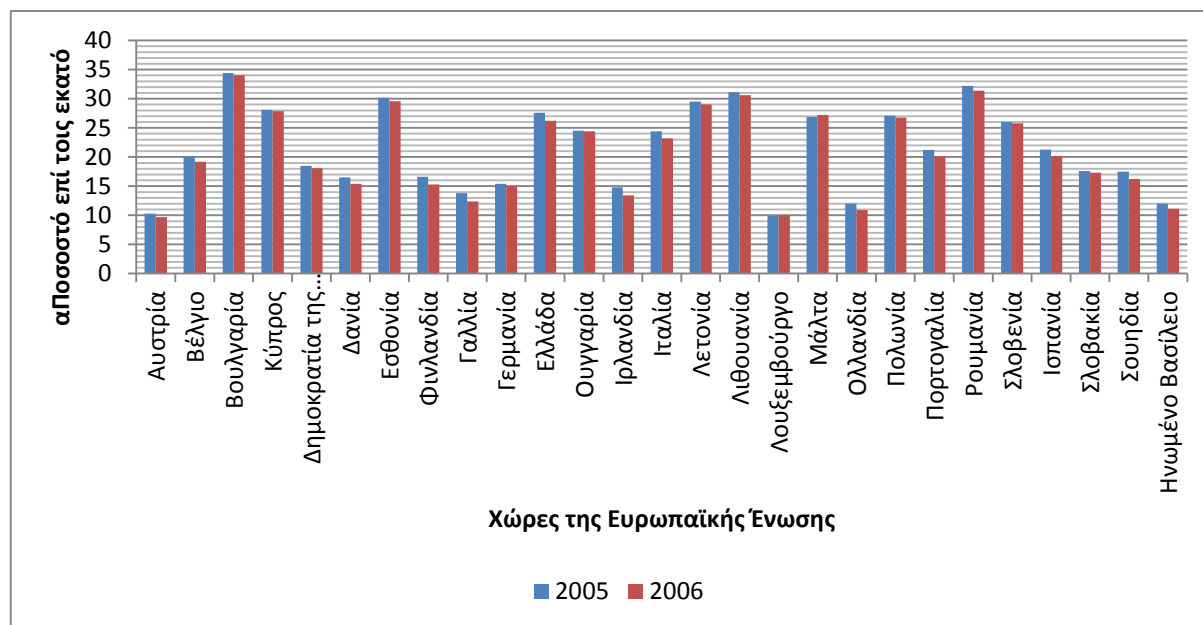
Ιρλανδία	15.4	15.2	14.8	13.4	12.7
Ιταλία	26.1	25.2	24.4	23.2	22.3
Λετονία	30.4	30	29.5	29	27.5
Λιθουανία	32	31.7	31.1	30.6	29.7
Λουξεμβούργο	9.8	9.8	9.9	10	9.4
Μάλτα	26.7	26.7	26.9	27.2	26.4
Ολλανδία	12.7	12.5	12	10.9	10.1
Πολωνία	27.7	27.4	27.1	26.8	26
Πορτογαλία	22.2	21.7	21.2	20.1	19.2
Ρουμανία	33.6	32.5	32.2	31.4	30.2
Σλοβενία	26.7	26.5	26	25.8	24.7
Ισπανία	22.2	21.9	21.3	20.2	19.3
Σλοβακία	18.4	18.2	17.6	17.3	16.8
Σουηδία	18.6	18.1	17.5	16.2	15.6
Ηνωμένο Βασίλειο	12.2	12.3	12	11.1	10.6
Μέσος όρος των 27 χωρών της Ε.Ε.	22.3	21.9	21.5	20.8	19.9

Πηγή: Schneider (2012)

Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 1: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2003 έως το 2004 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πηγή: Schneider (2012)

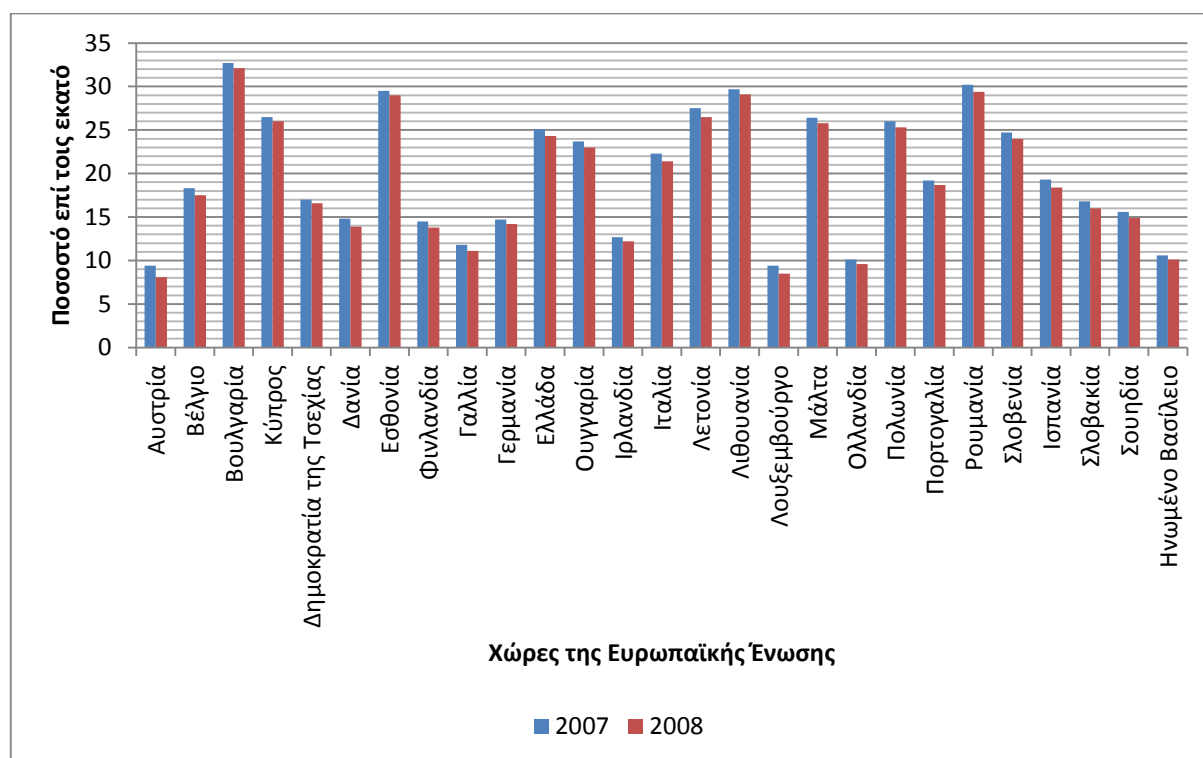
Διάγραμμα 2: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2005 έως το 2006 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 2: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Χώρα / Έτος	2008	2009	2010	2011	2012
Αυστρία	8.1	8.47	8.2	7.9	7.6
Βέλγιο	17.5	17.8	17.4	17.1	16.8
Βουλγαρία	32.1	32.5	32.6	32.3	31.9
Κύπρος	26	26.5	26.2	26	25.6
Δημοκρατία της Τσεχίας	16.6	16.9	16.7	16.4	16
Δανία	13.9	14.3	14	13.8	13.4
Εσθονία	29	29.6	29.3	28.6	28.2
Φινλανδία	13.8	14.2	14	13.7	13.3
Γαλλία	11.1	11.6	11.3	11	10.8
Γερμανία	14.2	14.6	13.9	13.7	13.3
Ελλάδα	24.3	25	25.4	24.3	24
Ουγγαρία	23	23.5	23.3	22.8	22.5
Ιρλανδία	12.2	13.1	13	12.8	12.7
Ιταλία	21.4	22	21.8	21.2	21.6
Λετονία	26.5	27.1	27.3	26.5	26.1
Λιθουανία	29.1	29.6	29.7	29	28.5
Λουξεμβούργο	8.5	8.8	8.4	8.2	8.2
Μάλτα	25.8	25.9	26	25.8	25.3
Ολλανδία	9.6	10.2	10	9.8	9.5
Πολωνία	25.3	25.9	25.4	25	24.4

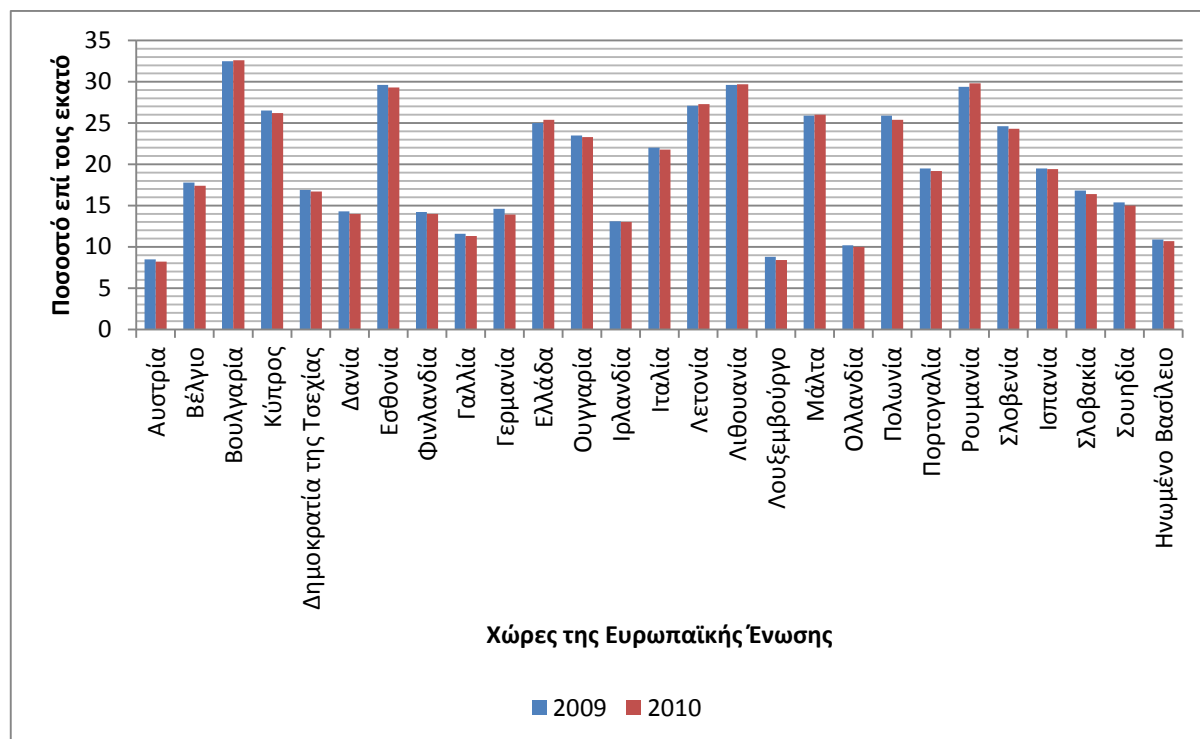
Πορτογαλία	18.7	19.5	19.2	19.4	19.4
Ρουμανία	29.4	29.4	29.8	29.6	29.1
Σλοβενία	24	24.6	24.3	24.1	23.6
Ισπανία	18.4	19.5	19.4	19.2	19.2
Σλοβακία	16	16.8	16.4	16	15.5
Σουηδία	14.9	15.4	15	14.7	14.3
Ηνωμένο Βασίλειο	10.1	10.9	10.7	10.5	10.1
Μέσος όρος των 27 χωρών της Ε.Ε.	19.3	19.8	19.5	19.2	18.4

Πηγή: Schneider (2012)

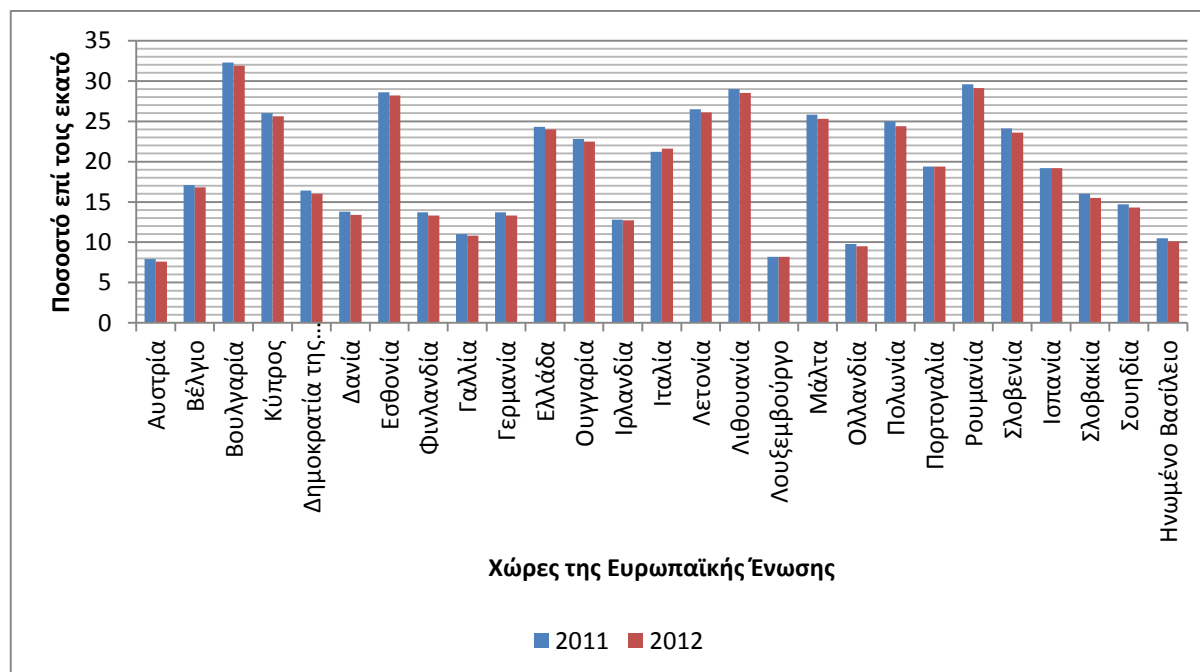
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 3: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2007 έως το 2008 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 4: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2009 έως το 2010 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

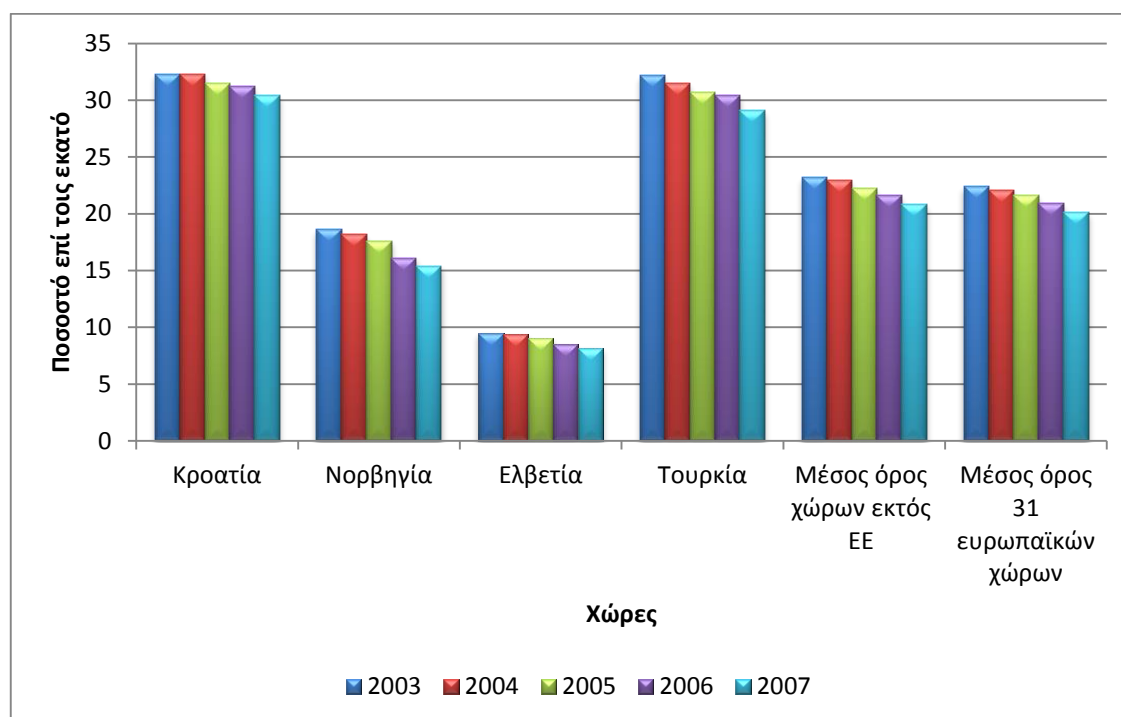
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 5: Στατιστικά στοιχεία για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2011 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 3: Στατιστικά στοιχεία χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Χώρα / Έτος	2003	2004	2005	2006	2007
Κροατία	32.3	32.3	31.5	31.2	30.4
Νορβηγία	18.6	18.2	17.6	16.1	15.4
Ελβετία	9.5	9.4	9	8.5	8.2
Τουρκία	32.2	31.5	30.7	30.4	29.1
Μέσος όρος χωρών εκτός ΕΕ	23.2	22.9	22.2	21.6	20.8
Μέσος όρος 31 ευρωπαϊκών χωρών	22.4	22.1	21.6	20.9	20.1

Πηγή: Schneider (2012)

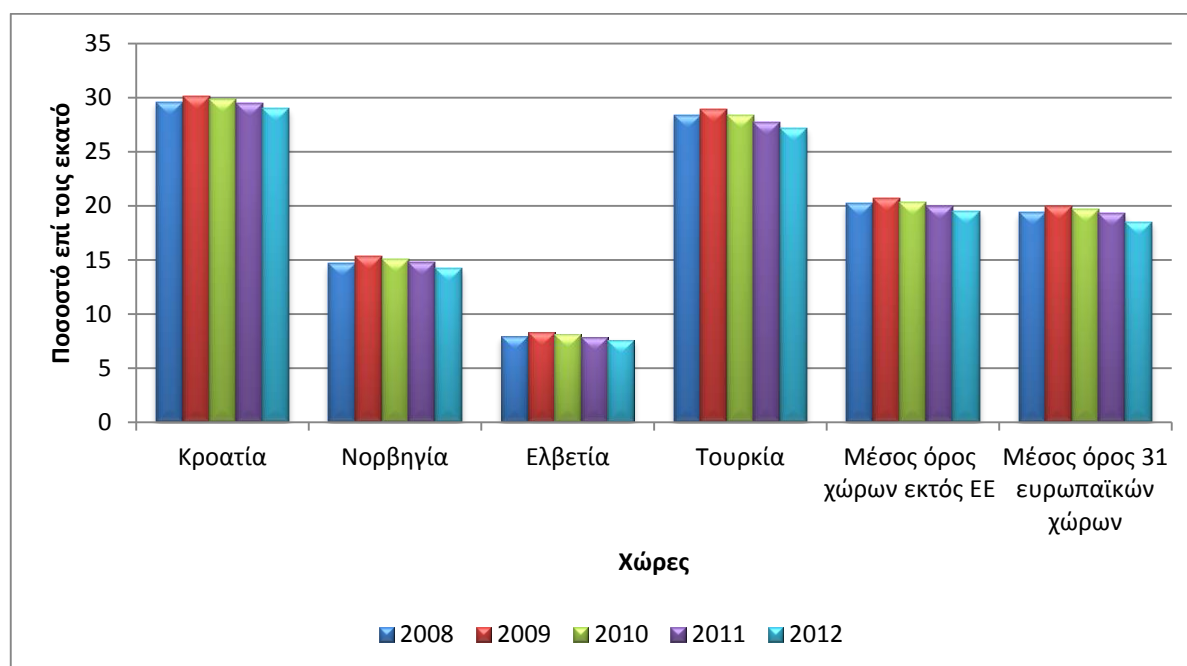
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 6: Στατιστικά στοιχεία χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 4: Στατιστικά στοιχεία χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Χώρα / Έτος	2008	2009	2010	2011	2012
Κροατία	29.6	30.1	29.8	29.5	29
Νορβηγία	14.7	15.3	15.1	14.8	14.2
Ελβετία	7.9	8.3	8.1	7.8	7.6
Τουρκία	28.4	28.9	28.3	27.7	27.2
Μέσος όρος χωρών εκτός ΕΕ	20.2	20.7	20.3	19.9	19.5
Μέσος όρος 31 ευρωπαϊκών χωρών	19.4	19.9	19.7	19.3	18.5

Πηγή: Schneider (2012)

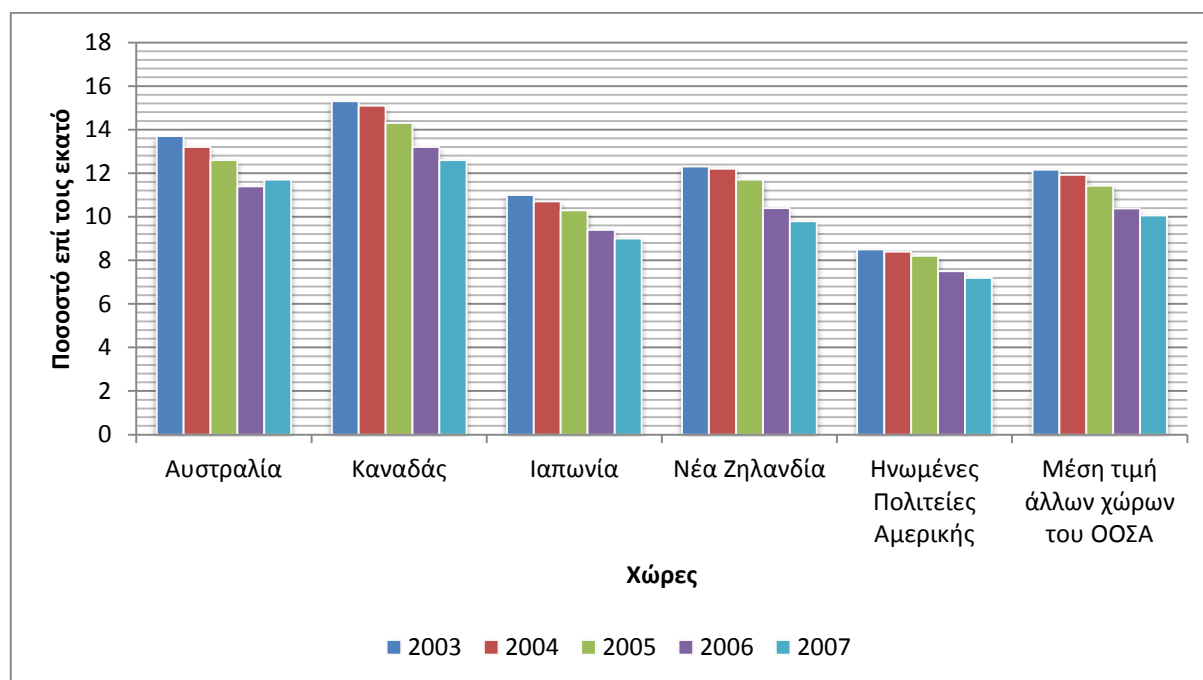
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 7: Στατιστικά στοιχεία χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 5: Στατιστικά στοιχεία ανεπτυγμένων οικονομικά χωρών μελών του OECD σε σχέση με το μέσο όρο του OECD από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Χώρα / Έτος	2003	2004	2005	2006	2007
Αυστραλία	13.7	13.2	12.6	11.4	11.7
Καναδάς	15.3	15.1	14.3	13.2	12.6
Ιαπωνία	11	10.7	10.3	9.4	9
Νέα Ζηλανδία	12.3	12.2	11.7	10.4	9.8
Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής	8.5	8.4	8.2	7.5	7.2
Μέση τιμή άλλων χωρών του ΟΟΣΑ	12.16	11.92	11.42	10.38	10.06

Πηγή: Schneider (2012)

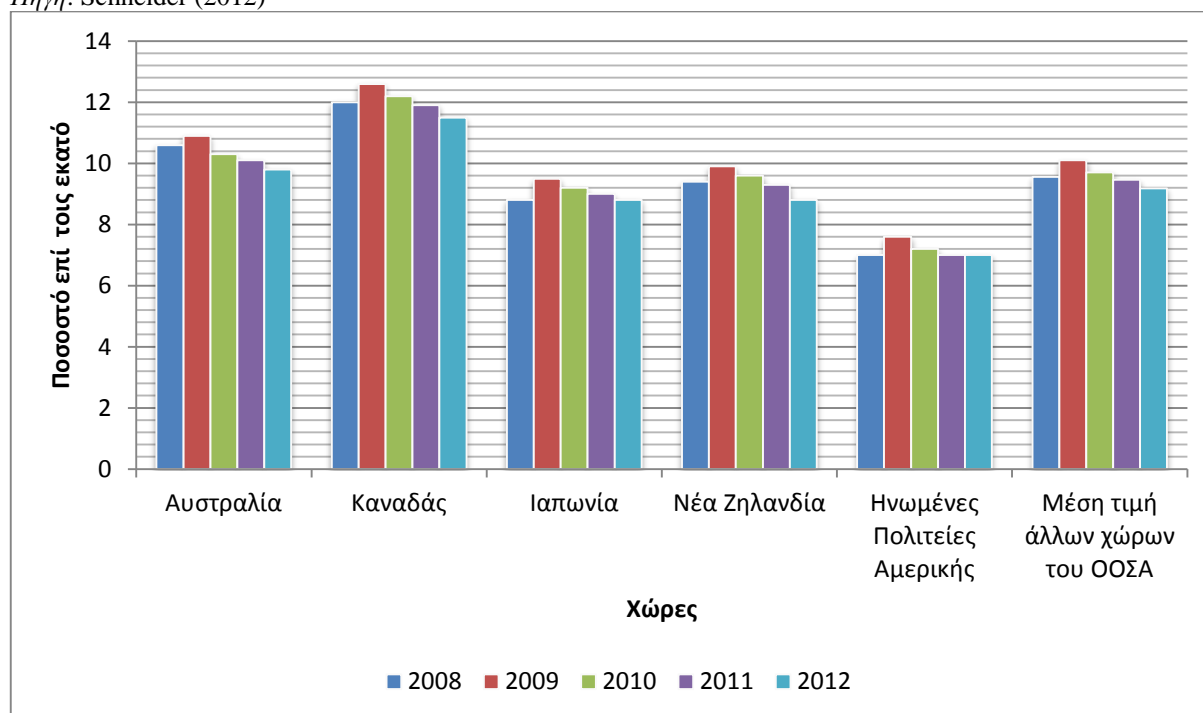
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 8: Στατιστικά στοιχεία ανεπτυγμένων οικονομικά χωρών μελών του OECD σε σχέση με το μέσο όρο του OECD από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 6: Στατιστικά στοιχεία ανεπτυγμένων οικονομικά χωρών μελών του OECD σε σχέση με το μέσο όρο του OECD από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Χώρα / Έτος	2008	2009	2010	2011	2012
Αυστραλία	10.6	10.9	10.3	10.1	9.8
Καναδάς	12	12.6	12.2	11.9	11.5
Ιαπωνία	8.8	9.5	9.2	9	8.8
Νέα Ζηλανδία	9.4	9.9	9.6	9.3	8.8
Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής	7	7.6	7.2	7	7
Μέση τιμή άλλων χωρών του ΟΟΣΑ	9.56	10.1	9.7	9.46	9.18

Πηγή: Schneider (2012)

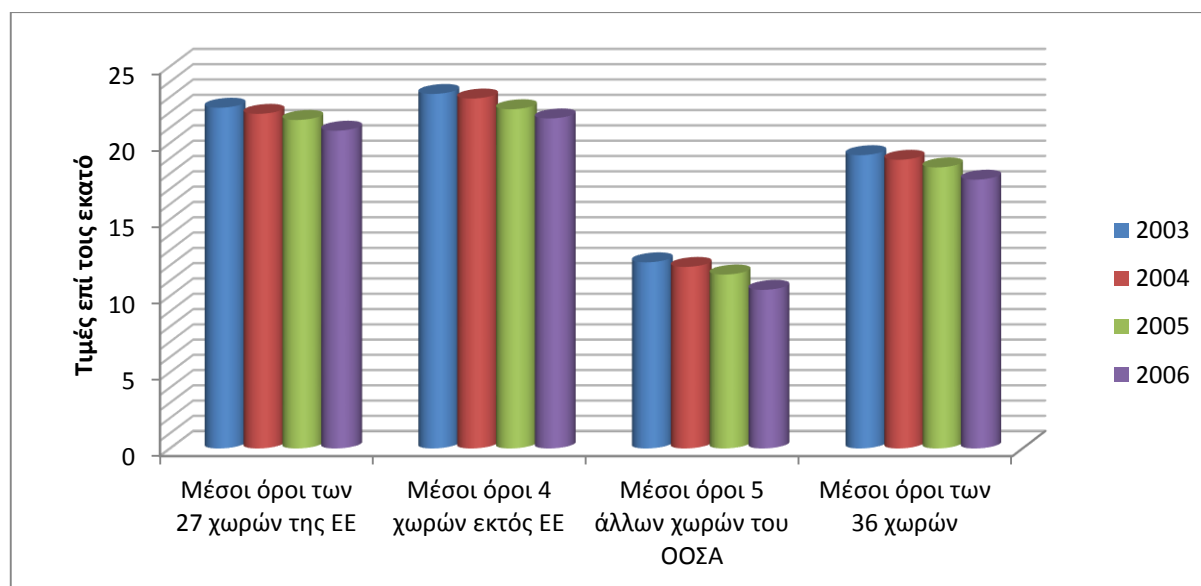
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 9: Στατιστικά στοιχεία ανεπτυγμένων οικονομικά χωρών μελών του OECD σε σχέση με το μέσο όρο του OECD από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 7: Στατιστικά στοιχεία των μέσων όρων των παραπάνω χωρών από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Έτη	Μέσοι όροι των 27 χωρών της ΕΕ	Μέσοι όροι 4 χωρών εκτός ΕΕ	Μέσοι όροι 5 άλλων χωρών του ΟΟΣΑ	Μέσοι όροι των 36 χωρών
2003	22.3	23.2	12.2	19.2
2004	21.9	22.9	11.9	18.9
2005	21.5	22.2	11.4	18.4
2006	20.8	21.6	10.4	17.6
2007	19.9	20.8	10.1	16.9

Πηγή: Schneider (2012)

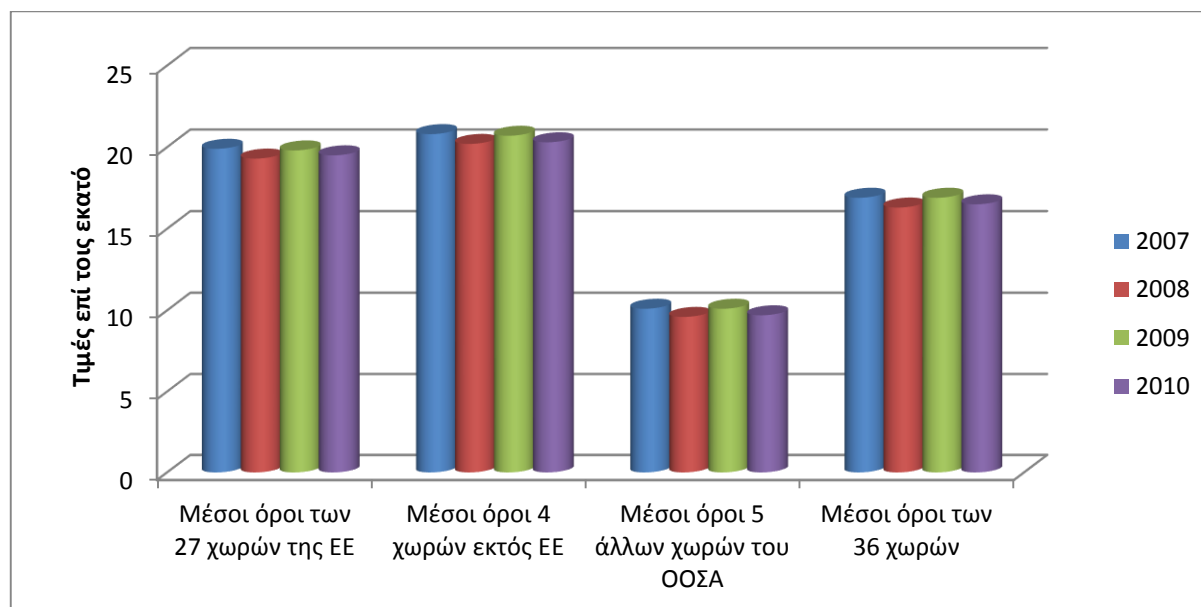
Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 10: Στατιστικά στοιχεία των μέσων όρων των παραπάνω χωρών από το 2003 έως το 2007 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πίνακας 8: Στατιστικά στοιχεία των μέσων όρων των παραπάνω χωρών από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

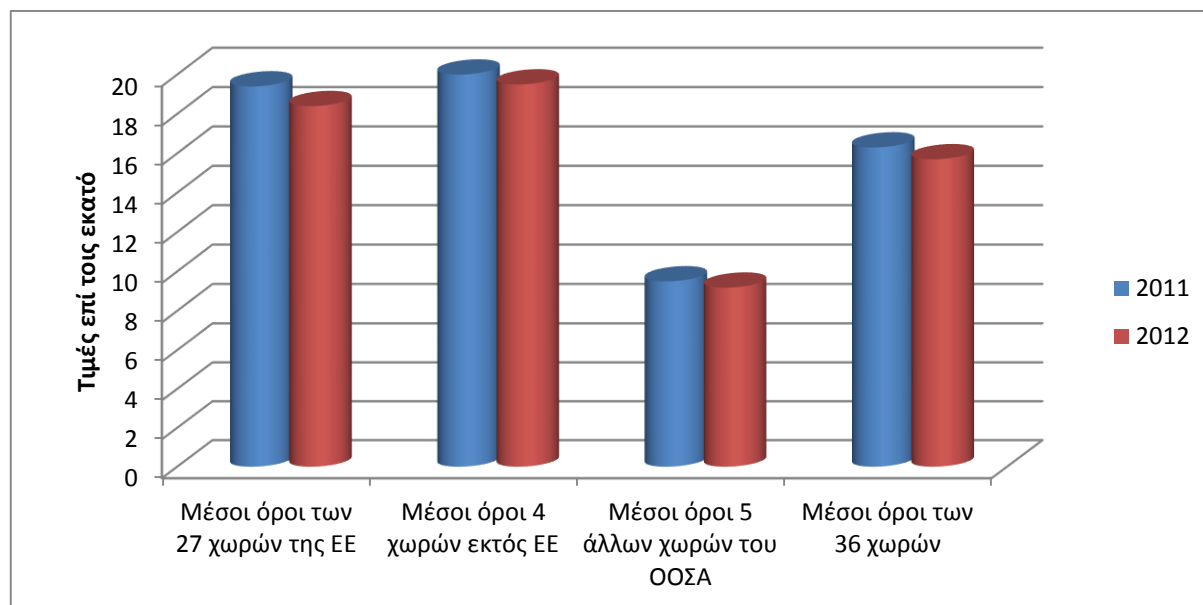
Έτη	Μέσοι όροι των 27 χωρών της ΕΕ	Μέσοι όροι 4 χωρών εκτός ΕΕ	Μέσοι όροι 5 άλλων χωρών του ΟΟΣΑ	Μέσοι όροι των 36 χωρών
2008	19.3	20.2	9.6	16.3
2009	19.8	20.7	10.1	16.9
2010	19.5	20.3	9.7	16.5
2011	19.4	20	9.5	16.3
2012	18.4	19.5	9.18	15.7

Πηγή: Schneider (2012)

Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 11: Στατιστικά στοιχεία των μέσων όρων των παραπάνω χωρών από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Πηγή: Schneider (2012)

Διάγραμμα 12: Στατιστικά στοιχεία των μέσων όρων των παραπάνω χωρών από το 2008 έως το 2012 σε ποσοστό επί τοις εκατό του ΑΕΠ

Έρευνες σχετικές με το ξέπλυμα χρήματος

Ο καλύτερος τρόπος για να ερμηνεύσουμε το ξέπλυμα χρήματος, είναι να μελετήσουμε παλαιότερες έρευνες σχετικά με το υπό εξέταση ζήτημα, παρουσιάζοντας τα αποτελέσματά τους, ώστε να οδηγηθούμε με τη σειρά μας σε ασφαλή συμπεράσματα. Συνακόλουθα, μελετώντας παλαιότερες μελέτες, θα μπορούμε να αποκτήσουμε γνώσεις χρήσιμες, που θα βοηθήσουν στον εμπλουτισμό της παρούσας έρευνας. Ακόμη, οι ορθές προσπάθειες μελέτης και έρευνας του ξεπλύματος χρήματος, δρουν καταλυτικά στη σταθερότητα και την εμπιστοσύνη προς τις αγορές χρήματος, καθώς και στην ανάπτυξη αυτών (Quirk, 1996).

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου οι δικωτικές αρχές των κρατών σε συνεργασία με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, έχουν συνεργαστεί, με σκοπό την πάταξη του φαινομένου. Για να επιτευχθούν τέτοιου είδους στόχοι, έχουν γίνει προσπάθειες καταγραφής του μεγέθους του ξεπλύματος χρήματος, αποτύπωσης των μηχανισμών που διέπουν τη δράση των ατόμων που εμπλέκονται σε αυτό, καθώς και τη δημιουργία μεθόδων καλύτερης αντιμετώπισης της νοσηρής αυτής κατάστασης. Στη μελέτη που ακολουθεί, γίνεται εκτενής αναφορά σε μελέτες, που ο λόγος της εκπόνησής τους ήταν η μελέτη του φαινομένου και η δημιουργία των κατάλληλων τεχνικών άμυνας που χρειάζεται να αναπτυχθούν για την πάταξη του.

Το έτος 1998 ο Stanley Morris, πρόεδρος της επιτροπής εκτίμησης του μεγέθους του ξεπλύματος χρήματος της FATF, δήλωσε ότι βασική επιδίωξη της FATF από την ίδρυσή της, ήταν ο σαφής καθορισμός του μεγέθους του ξεπλύματος χρήματος και της μελέτης των διαφόρων συνιστωσών που το διέπουν (Walker, 2007). Επίσης, κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι υπάρχουν τέσσερις τομείς έρευνας σχετικά με την ποσοτικοποίηση του φαινομένου, οι οποίοι είναι οι εξής:

- Την κατανόηση της έκτασης των παράνομων δραστηριοτήτων, με σκοπό οι τοπικές αρχές, αλλά και συνακόλουθα οι διεθνείς οργανισμοί, να συναποφασίζουν σχετικά με μεθόδους κοινής μέτρησης του.
- Την κατανόηση του τρόπου που γίνεται αντιληπτό το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος, με σκοπό τη δημιουργία μίας ενιαίας κλίμακας που θα αποτιμά το μέγεθος του φαινομένου.
- Την κατανόηση που έχει η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες οικονομικές δραστηριότητες στην κοινωνία, την οικονομία και στα τραπεζικά ιδρύματα γενικότερα. Αναλυτικότερα, επιχειρείται μία περισσότερο μακροοικονομική μελέτη με έμφαση στις επιδράσεις που υπάρχουν από τις παράνομες οικονομικές δραστηριότητες.
- Τέλος, η σε βάθος μελέτη και ερμηνεία του ξεπλύματος χρήματος και η ανάλυση των μεταξύ τους συσχετισμών που υπάρχουν από τα εκάστοτε στοιχεία της έρευνας.

Κατά την άποψη του Walker (2007), μία οικονομική δραστηριότητα, μπορεί να είναι παράνομη από τη νομοθεσία σε μία χώρα και η ίδια δραστηριότητα σε μία άλλη χώρα να είναι νόμιμη. Ακόμη, υπάρχει σημαντική διαφορά στην κερδοφορία που παρουσιάζουν οι παράνομες οικονομικές δραστηριότητες. Αυτό συμβαίνει για τι σε κάποιες χώρες, υπάρχουν μεγαλύτερα περιθώρια κέρδους από κάποιες άλλες. Επίσης, μπορεί τα παράνομα χρήματα σε άλλη γεωγραφική περιοχή να νομιμοποιούνται και σε άλλη να ξοδεύονται. Το συμπέρασμα που απορρέει από τα παραπάνω είναι, πως δεν υφίσταται συγκεκριμένος τρόπος μέτρησης αναφορικά με το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος. Αυτό, όπως είναι φυσικό δυσκολεύει την ορθή αποτίμηση της έκτασης του.

Παρόλα αυτά, η σημασία που αποδίδεται στην αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου, έχει οδηγήσει στη αποτύπωση της έκτασης του, με τη χρήση διαφορετικών προσεγγίσεων, όπως είναι οι παρακάτω.

- Ανάλυση δεδομένων και μελετών, που έχουν εκπονηθεί από χώρες.
- Μελέτες περιπτώσεων δραστών, που είτε έχουν συλληφθεί, είτε όχι.
- Έρευνα των διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με τις εισαγωγές και εξαγωγές μίας χώρας, καθώς και τον τρόπο τιμολόγησης αυτών.
- Διεξοδική έρευνα των χρηματικών ροών σε κάθε χώρα, καθώς και της ζήτησης που παρουσιάζει το χρήμα και για ποιο σκοπό συμβαίνει αυτό.
- Οι στατιστικές αναλύσεις που εκπονούνται, από κράτη, διεθνείς οργανισμούς και ιδιωτικές εταιρείες αναλύσεων.
- Έρευνα σε αγοραπωλησίες που σχετίζονται με την κατασκευή δημοσίων έργων, αγορά προϊόντων πολυτελείας, τα οποία εμφανίζουν αυξητικές τάσεις αναφορικά με την τιμή τους χωρίς καμία προφανή δικαιολογία για αυτή τη συμπεριφορά.
- Τέλος, σημαντικό στοιχείο είναι λεπτομερής ανάλυση στοιχείων όπως είναι η μεταβολές περιουσιακών στοιχείων των πολιτών, οι τραπεζικοί λογαριασμοί αυτών καθώς και τυχόν τραπεζικοί λογαριασμοί σε χώρες που χαρακτηρίζονται ως φορολογικοί παράδεισοι.

Σημαντικό στοιχείο στην ανάλυση σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες οικονομικές δραστηριότητες, είναι ο διαχωρισμός των χρησιμοποιούμενων μεθόδων. Αναλυτικότερα, για καλύτερη αποτύπωση της έκτασης του φαινομένου, διαχωρίζουμε τις μεθόδους σε άμεσες και έμμεσες (Schneider, 2008) οι οποίες είναι οι εξής:

- Στις άμεσες μεθόδους, αναφερόμαστε στη μελέτη των στοιχείων που παρέχουν οι μελέτες των επίσημων φορέων κάθε χώρας. Η μελέτη επικεντρώνεται στο κομμάτι των χρηματικών ροών και πληρωμών που πραγματοποιούνται σε μία χώρα. Παρόλα, αυτά είναι στην πράξη πολύ δύσκολο να εκτιμηθεί η πραγματική έκταση του φαινομένου. Ακόμη, καλό είναι να αναφερθεί ότι με τις άμεσες μεθόδους, αναλύονται κυρίως οι χρηματικές ροές καθώς και οι μεταβολές στα χρηματικά αποθέματα των εμπορικών τραπεζών.
- Στις έμμεσες μεθόδους, ο ερευνητής επικεντρώνεται στις ενδείξεις από τα στοιχεία που διαθέτει, με τα οποία επιδιώκει να εκμαιεύσει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Κάνοντας αυτά ο ερευνητής, επιτυγχάνει τον υπολογισμό της έκτασης του φαινομένου, με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια. Τέλος, τα στοιχεία που έχουν συλλεχθεί, καλό είναι να επεξεργάζονται από αντίστοιχα οικονομετρικά προγράμματα για καλύτερη ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων.

Κατά την άποψη που διατύπωσε ο Biagioli (2008), για την ορθή καταγραφή του φαινομένου του ξεπλύματος χρήματος, υπάρχουν πολύ συγκεκριμένα βήματα τα οποία καλό είναι να ακολουθούνται και είναι τα παρακάτω:

- Η μέτρηση της έκτασης του φαινομένου, θα πρέπει να πραγματοποιείται σε σύγκριση με ολόκληρο το χρηματοοικονομικό σύστημα, με σκοπό να διερευνηθεί αν τα αποτελέσματα της εκάστοτε έρευνας είναι ορθά.
- Η μέτρηση των δαπανών που πραγματοποιούνται με σκοπό τη λήψη μέτρων πρόληψης και καταστολής εγκληματικών ενεργειών που συνδέονται με προσπάθειες νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες οικονομικές δραστηριότητες. Αυτό είναι καλό να πραγματοποιείται, έτσι ώστε να ελέγχεται σε ποιο βαθμό οι επιδιωκόμενοι στόχοι, είτε είναι ποιοτικοί, είτε είναι ποσοτικοί, έχουν επιτευχθεί.

Επιπρόσθετα, καλό είναι να αναφερθεί το γεγονός ότι οι διάφορες τεχνικές των ερευνητών που στοχεύουν να μελετήσουν το ξέπλυμα χρήματος και να αποδώσουν το μέγεθος του, έχουν οδηγήσει η κάθε μία σε διαφορετικά αποτελέσματα. Στον παρακάτω πίνακα, αποτυπώνονται τα αποτελέσματα τα οποία έχουν προκύψει από έρευνες των: Petras (2001), Manney (2002), Buchanan (2004), Unger, *et. al.*, (2006), Troaca (2005), Walker (2007), Biagioli (2008), Schneider (2008), Masciandaro (2007), Walker and Unger (2009), Alkaabi, *et. al.*, (2009), Vaithilingam and Nair (2009), Chaikin (2009), κτλ.

Πίνακας 9: Εκτιμήσεις του μεγέθους του ξεπλύματος χρήματος σε παγκόσμιο επίπεδο

Έτος	Έρευνα	Μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος παγκοσμίως
1994	Schuster	\$ 500-800 δις
1994	United Nations	\$ 700 δις-1 τρις
1995	Walker	\$ 100-500 δις
1996	Διεθνές νομισματικό Ταμείο & Interpol	\$ 500 δις
1996	Tanzi	\$ 300-500 δις
1997	Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών	\$ 300-500 δις
1997	The Economist	\$ 400 δις
1997	Kerry	\$ 420 δις-1 τρις
1998	National Criminal Intelligence Service, U.S.A.	\$ 1,3 τρις
1998	Walker	\$ 2,85 τρις
1998	Διεθνές νομισματικό Ταμείο & Camdessus	2-5% του παγκόσμιου ΑΕΠ ή \$ 590 δις-1,6 τρις
1998	Maylam	\$ 800 δις-1,5 τρις
2001	National Criminal Intelligence Service, U.S.A.	\$ 1,9 τρις
2001	Schneider	\$ 595 δις
2001	The Economist	\$ 600 δις
2001	FBI	\$ 1,5 δις
2002	Baker	\$ 1-1,6 τρις
2002	Agarwal & Agarwal	\$ 500 δις-1 τρις
2002	Schneider	\$ 640 δις
2003	AUSTRAC-Jensen	2% του παγκόσμιου ΑΕΠ ή \$ 2-3,1 τρις
2003	National Criminal Intelligence Service, U.S.A.	\$ 2,1 τρις
2003	The Economist	\$ 500 δις-1,5 τρις
2003	Schneider	\$ 680 δις
2003	World Bank	\$ 1 τρις
2004	Reuter & Truman	\$ 45-280 δις
2004	Schneider	\$ 720 δις
2005	Baker	\$ 1 τρις
2005	Agarwal & Agarwal	\$ 2-2,5 τρις
2005	Takáts	\$ 600 δις-1,5 τρις
2005	Schneider	\$ 760 δις
2006	Schneider	\$ 790 δις
2007	Baker	\$ 1-1,6 τρις
2007	Schneider	\$ 1,1 τρις
2008	AUSTRAC	\$ 1,425 τρις
2009	UNODC	2-5% του παγκόσμιου ΑΕΠ ή \$ 800 δις-2 τρις

Ακόμη, με τα στοιχεία που παραθέτουμε στον παραπάνω πίνακα, στην ανάλυση που ακολουθεί επιχειρείται μία περισσότερο ενδελεχής μελέτη αναφορικά με τη πραγματική έκταση του φαινομένου.

Κατά την άποψη που εξέφρασε ο Petras (2001), ύστερα από μελέτες που πραγματοποίησε, ότι σε χρονικό ορίζοντα μίας δεκαετίας, περίπου \$ 2,5-5 τρις παράνομων χρημάτων υπεισέρχονται στις Αμερικανικές τράπεζες, με σκοπό να νομιμοποιηθούν. Ο γερουσιαστής Carl Levin, εκτιμά ότι ετησίως σε παγκόσμιο επίπεδο, \$ 500δισ με \$ 1τρις παράνομων χρημάτων, τοποθετούνται σε τραπεζικούς λογαριασμούς. Ακόμη, ο Levin, εκτιμά ότι τα μισά περίπου από αυτά τα χρήματα κατατίθενται σε τραπεζικά ιδρύματα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Οι Agarwal and Agarwal (2006, 2004) με τη χρήση αναλύσεων παλινδρόμησης, κατέληξαν στο συμπέρασμα, ότι σε παγκόσμιο επίπεδο το ξέπλυμα χρήματος ανέρχεται στα \$ 2-2,5 τρις σε ετήσια βάση, κάτι τέτοιο αναλογεί στο 5 με 6% του παγκοσμίου ΑΕΠ του έτους 2006, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των \$ 44,44 τρις (Schneider, 2008). Οι Argentieri, *et. al.*, (2006), μετά από μελέτες, δημιούργησαν μηχανισμούς υπολογισμού του μεγέθους του ξεπλύματος χρήματος. Οι υπολογισμοί βασίζονται σε θεωρητικά μοντέλα που αναπτύχθηκαν και οι υπολογισμοί τους αναφέρουν ότι στην περιοχή της Ιταλίας, τη χρονική περίοδο 1980 με 2001, το ξέπλυμα χρήματος, ανέρχονταν στο ποσοστό του 9% του ΑΕΠ της χώρας. Παρόλα αυτά, πολύ ήταν αυτοί που αμφέβαλαν για την αξιοπιστία του μοντέλου, αυτό γιατί τα αποτελέσματα που παρήγαγε η εν λόγω μέθοδος, έρχονταν συχνά σε αντίθεση με το μοντέλο βάση του οποίου πραγματοποιούνταν οι υπολογισμοί (Masciandaro and Barone, 2008).

Οι ερευνητές Schneider and Windischbauer (2008) επιχείρησαν μία πολύ φιλόδοξη έρευνα, με την οποία θα μελετούσαν και συνακόλουθα θα υπολόγιζαν το ακριβές, κατά την άποψη τους, μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος. Για το δείγμα τους επέλεξαν είκοσι ανεπτυγμένες χώρες του OECD (The Organisation for Economic Co-operation and Development). Από τα στοιχεία της έρευνας που διεξήγαγαν, διαπίστωσαν ότι μεταξύ των ετών 1994 και 1995 το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος ήταν \$ 554 δισ και μεταξύ των ετών 2002 με 2003 αυξήθηκε στα \$ 742 δισ. Ακόμη, αναφέρουν ότι το έτος 2005 σε παγκόσμιο επίπεδο, μόνο από δραστηριότητες σχετιζόμενες με το εμπόριο ναρκωτικών ουσιών, τα παράνομα χρήματα που επιχείρησαν να νομιμοποιήσουν οι επιτήδριοι, ανήλθαν σε \$ 1.038 δισ. Παρόλα αυτά, τα συμπεράσματα των παραπάνω ερευνών, κατέδειξαν ότι δεν καθίσταται ικανό να επιτύχουμε μετρήσεις με απόλυτη ακρίβεια, παρόλα αυτά αποτελεί σημαντική προσπάθεια με αξιόλογα αποτελέσματα (Masciandaro and Barone, 2008).

Οι Chong and Lopez de Silanes (2006), επιχείρησαν να αποτυπώσουν την πραγματική έκταση του ξεπλύματος χρήματος σε παγκόσμιο επίπεδο, με τη χρήση έξι διαφορετικών μεταξύ τους μεθόδων. Αναλυτικότερα, οι τρεις πρώτες μέθοδοι, υπολόγιζαν με έμμεσο τρόπο τα υποκατάστατα του ξεπλύματος χρήματος, υπολογίζοντας παράλληλα το μέγεθος της παραοικονομίας. Επίσης, καλό είναι να επισημανθεί, ότι αφορούν μελέτες σε μακροοικονομικό επίπεδο πάντα. Ακόμη, για να είναι ορθότεροι οι υπολογισμοί, εμπλούτιζαν τα αποτελέσματα με δείκτες, οι οποίοι βασίζονταν σε εμπειρικές μελέτες. Συμπερασματικά, να αναφέρουμε ότι τα αποτελέσματα των ερευνών τους, ήταν ότι το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος κατά μέσο όρο στις υπό εξέταση χώρες, κυμαίνονταν από 19% με 31% του ΑΕΠ (Masciandaro and Barone, 2008).

Ο Reuter (2007) εξέφρασε εκ διαμέτρου αντίθετη άποψη με τον Walker, που θα αναλυθεί διεξοδικότερα παρακάτω, θεωρώντας ότι είναι αδύνατον να υπολογισθεί με ακρίβεια το μέγεθος του φαινομένου της νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται από παράνομες οικονομικές δραστηριότητες. Ο ίδιος από μελέτες που πραγματοποίησε, υπολόγισε το μέγεθος του φαινομένου σε εκατοντάδες δισ δολάρια, χωρίς να είναι σε θέση να προσεγγίσει τον ακριβή αριθμό τους (Schneider, 2008).

Σε αντίθεση με τις απόψεις του Reuter, ο Walker (1998) είχε υπολογίσει το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος για την Ευρώπη περίπου στα \$ 1 τρις και ο Baker (2005) στα \$ 230 δισ (Biagioli, 2008). Πρόσφατα το ΔΝΤ (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) σε μελέτη του που πραγματοποίησε για το έτος 2009, υπολόγισε το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος στα \$ 1,3 με 3,2 τρις (Chaikin, 2009). Παρόλα αυτά, η συγκεκριμένη έρευνα δεν μπορεί να θεωρηθεί απόλυτα ακριβής, καθώς βασίζεται σε στοιχεία που έχουν προέλθει από έρευνες κρατών, όπου κατά προσέγγιση υπολογίζουν το μέγεθος της παραοικονομίας.

Όπως είναι αντιληπτό, υπάρχει μία πλειάδα ερευνών που όλες επιδιώκουν να εκτιμήσουν το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος. Παρά τις προσπάθειες των ερευνητών, δεν έχει καταστεί εφικτό να οδηγηθούμε σε ασφαλή συμπεράσματα (Schneider, 2008). Το βασικότερο πρόβλημα των ερευνών είναι η έλλειψη στοιχείων, παρέχοντας μας αποτελέσματα με αποκλίσεις που σε αρκετές περιπτώσεις φθάνουν και το 20%. Αναλυτικότερα, πριν ο Walker αναπτύξει τη δική του θεωρία, ο βασική μέθοδος υπολογισμού του όγκου του ξεπλύματος χρήματος στηρίζονταν στον παρακάτω τύπο:

$$YML = \sum ((no.C * AP) * ML \%) \quad (1)$$

Όπου πο.С αποτυπώνεται το ποσοστό του διαπραχθέντος εγκλήματος, με τον όρο AP αποτυπώνεται το μέσο κέρδος και το γινόμενο τους είναι ίσο με το μέγεθος των παράνομων εσόδων. Ακόμη, τα παράνομα έσοδα, αν πολλαπλασιαστούν με το ποσοστό του ξεπλύματος χρήματος, δηλαδή το ML% έχουμε ως αποτέλεσμα το συνολικό μέγεθος των παράνομων χρημάτων που έχουν ξεπλυθεί. Συνεπώς, αν αυτός ο τύπος εφαρμοστεί για όλες τις χώρες, το άθροισμα του αποτελεί το σύνολο των ξεπλυμένων κεφαλαίων σε παγκόσμιο επίπεδο (Biagioli, 2008).

Επίσης, καλό είναι να επισημανθεί ότι το μοντέλο που ανέπτυξε ο Walker το 1994, παρουσιάζεται ως η πλέον πρωτοποριακή μέθοδος υπολογισμού των ξεπλυμένων χρημάτων, καθώς για πρώτη φορά αποτυπώνεται με τον πλέον ακριβή τρόπο ο όγκος τους. Από τις πρώτες εφαρμογές της νέας αυτής μεθόδου το 1995, αποδείχθηκε ότι, ξεπλένονται σε ετήσια βάση \$ 2,85 δις σε αντίθεση με την εκτίμηση του ΔΝΤ που υπολόγισε το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος στα \$ 1,3 με 3,2 τρις ετησίως. Όπως είναι λογικό, το μοντέλο που ανέπτυξε ο Walker, αποδείχθηκε χρήσιμο εργαλείο, τόσο για τους ερευνητές, όσο και για τις δικαστικές αρχές, με συνέπεια να βελτιωθεί το 2009 για να ανταποκριθεί με μεγαλύτερη ακρίβεια στα νέα δεδομένα.

Πολύ σημαντικό στοιχείο που διακρίνει το μοντέλο του Walker από άλλα μοντέλα, είναι η χρήση μεταβλητών εκ διαμέτρου νέων σε σχέση με ότι χρησιμοποιούνταν σε έρευνες μέχρι τότε. Αναλυτικότερα, αναλύει δεδομένα όπως είναι για παράδειγμα η εγκληματικότητα που παρατηρείται σε μία χώρα. Επίσης, οι Unger, *et. al.*, (2006) εργάστηκαν συστηματικά με σκοπό τη μέτρηση του ξεπλύματος χρήματος στην Ολλανδία με τη χρήση του μοντέλου αυτού. Ακόμη, το ΔΝΤ το θεωρεί ως το καλύτερο μοντέλο που υπάρχει μέχρι τώρα.

Το μοντέλο του Walker

Ο Walker ξεκίνησε τις έρευνες του στην περιοχή της Αυστραλίας, με τη συνδρομή εγκληματολόγων και με τη χρήση ερωτηματολογίων. Επίσης, για να είναι σε θέση να μελετήσει διεξοδικά μεγαλύτερες γεωγραφικά περιοχές, συμπεριέλαβε στην έρευνα του στατιστικά στοιχεία που σχετίζονταν με την εγκληματικότητα, το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, την καταγεγραμμένη διαφθορά και τα έσοδα από παράνομες οικονομικές δραστηριότητες. Στις περιπτώσεις των χωρών που τα αναγκαία στοιχεία δεν ήταν διαθέσιμα, υπολόγισε το μέσο όρο των κατά κεφαλήν εγκλημάτων ξεχωριστά σε κάθε περιοχή, προσαρμόζοντας τις τιμές αυτές στα πληθυσμιακά δεδομένα των εκάστοτε χωρών.

Σε αυτό το σημείο καλό είναι να αναφερθεί ότι ο ρόλος του κατά κεφαλήν ΑΕΠ διαδραμάτισε σπουδαίο ρόλο στις μετρήσεις που πραγματοποιήθηκαν. Αυτό συνέβη γιατί, στις οικονομικά ασθενέστερες χώρες τα έσοδα που απορρέουν από παράνομες δραστηριότητες είναι περισσότερα. Ακόμη, είναι συχνό το φαινόμενο, τα επίσημα στοιχεία, τα οποία προέρχονται από τις δικαστικές αρχές αρκετών χωρών, όπως είναι η αστυνομία, να παρουσιάζουν αισθητά μειωμένη την εγκληματική δραστηριότητα σε σχέση με την εικόνα που παρουσιάζουν τα θύματα των εγκληματικών ενεργειών.

Βάση όλων των παραπάνω, ο Walker οδηγήθηκε στις παρακάτω υποθέσεις:

- Οι παράνομες οικονομικές δραστηριότητες αποφέρουν έσοδα σε όλες τις χώρες.
- Τα παράνομα κέρδη ποικίλουν σε κάθε χώρα και καθορίζονται από την επικρατούσα παράνομη δραστηριότητα και συνακόλουθα από τα μέσα έσοδα που απορρέουν από αυτήν.
- Τα περισσότερα καλά οργανωμένα και πολύπλοκα εγκλήματα αποφέρουν μεγαλύτερα κέρδη.
- Τα παράνομα κέρδη είναι μεγαλύτερα στις οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες.
- Η κοινωνική ανισότητα και η διαφθορά, δρουν καταλυτικά στη γιγάντωση φαινομένων εκδήλωσης εγκληματικής συμπεριφοράς.
- Δεν είναι εφικτό να μετατραπούν σε νόμιμα, το σύνολο των παράνομων χρημάτων, παρά ένα μέρος μόνο αυτών.

Επίσης ο Walker πρόβη σε υποθέσεις που αυτή τη φορά αφορούσαν το ξέπλυμα χρήματος, που είναι οι εξής:

- Τα παράνομα κέρδη που δημιουργούνται σε μία χώρα και νομιμοποιούνται σε μία άλλη, πολλές φορές χώρα φορολογικό παράδεισο, δεν απομακρύνονται πάντα από τη χώρα αυτή, ειδικά αν η τοπική νομοθεσία προσφέρει ιδανικές συνθήκες για κάλυψη των παράνομων δραστηριοτήτων.
- Σε χώρες όπου το φαινόμενο της διαφθοράς στον επιχειρηματικό κλάδο είναι ιδιαίτερα υψηλό, αποτελεί ιδανικό παράγοντα προσέλκυσης επιτήδειων με σκοπό το ξέπλυμα χρημάτων. Αντίθετα, το υψηλό επίπεδο κρατικής διαφθοράς, ειδικά αν συνδυάζεται με κοινωνικές ταραχές, αποτελεί παράγοντα αποφυγής.
- Τα παράνομα χρήματα τα οποία πλέον έχουν νομιμοποιηθεί, επιζητούν χώρες με σταθερή οικονομία και ελαστικό τραπεζικό σύστημα, η οποία δεν εφαρμόζει στο μέγιστο βαθμό τις διεθνείς συμβάσεις περί ξεπλύματος χρήματος.

- Επίσης, τα άτομα του εγκληματικού χώρου, επιδιώκουν να προσεταιριστούν χώρες που είναι περισσότερο κοντά με τη δική τους, σε τομείς που αφορούν τη γλώσσα, τον πολιτισμό, το εμπόριο κ.α.
- Σημαντικό πόλο έλξης αποτελούν για τα παράνομα χρήματα, γεωγραφικές περιοχές οι οποίες εφαρμόζουν πολιτικές κάλυψης των παράνομων δραστηριοτήτων, διαθέτουν τραπεζικό απόρρητο και φυσικά δε συμμορφώνονται με τις επιταγές της FATF και των διεθνών συμβάσεων για το ξέπλυμα χρημάτων.
- Ακόμη, οι χώρες με υψηλό κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αποτελούν πόλο έλξης των επιτήδειων, για το λόγο ότι είναι ευκολότερο για αυτούς να καλύψουν τις παράνομες δραστηριότητες τους.
- Τέλος, το άνοιγμα των αγορών και η διεθνής συνεργασία στο εμπόριο, αποτελούν παράγοντες που αυξάνουν καταλυτικά φαινόμενα σχετιζόμενα με παράνομες οικονομικές δραστηριότητες και συνακόλουθα τις προσπάθειες νομιμοποίησης των παράνομων εσόδων που απορρέουν από αυτές.

Στην ανάλυση που ακολουθεί, επιχειρείται η παρουσίαση ενός οικονομικού μοντέλου, δίνοντας μας τη δυνατότητα να μελετήσουμε με ποιο τρόπο πραγματοποιείται ο έλεγχος και η εποπτεία του ξεπλύματος χρήματος (Walker, 2007). Ακόμη, θα ήταν καλό να επισημανθεί, ότι από τη μελέτη του μοντέλου που προαναφέραμε, αποτυπώνεται ότι σε ετήσια βάση ξεπλένονται περίπου \$ 2,85 δις όπου το μεγαλύτερο κομμάτι από αυτά τα χρήματα συσσωρεύεται στην Λατινική Αμερική αλλά και στην Ευρώπη, λόγω της υπερτίμησης του ευρώ. Επίσης, το προαναφερθέν μοντέλο, παρουσιάστηκε από τον John Walker το 2007, βασιζόμενο σε στατιστικά στοιχεία 226 χωρών σε παγκόσμιο επίπεδο, με τη συνακόλουθη χρήση δεικτών, ώστε να αποτυπώσει το ακριβές μέγεθος των χρημάτων που επιχειρείται η νομιμοποίησή τους. Ακόμα, το εν λόγω μοντέλο, εκτιμά το κατά πόσο τα παράνομα χρήματα που έχουν αποκτηθεί σε μία γεωγραφική περιοχή, παραμένουν σε αυτήν ή μεταφέρονται σε άλλη χώρα. Με αυτό τον τρόπο πραγματοποιούνται οι μετρήσεις με το μοντέλο του Walker.

Ακόμη, σε αυτό το σημείο καλό είναι να επισημανθεί το γεγονός ότι τα παράνομα χρήματα, αποτελούν χρηματικές ροές, που όπως αναφέρθηκε, σε κάποια χώρα παράγονται και σε κάποια άλλη νομιμοποιούνται. Επίσης, δεν είναι αναγκαίο για να προβούμε σε ασφαλή συμπεράσματα να ακολουθήσουμε ολόκληρη τη διαδρομή που ακολουθούν, τα χρήματα αυτά. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να μελετήσουμε το φαινόμενο στα αρχικά στάδια της δημιουργίας του. Ο λόγος που κάτι τέτοιο είναι περισσότερο αναγκαίο, είναι γιατί αν μελετούσαμε και προσμετρούσαμε τα παράνομα χρήματα σε όλη τη διαδρομή που ακολουθούν, τότε θα υπολογίζαμε περισσότερες από μία φορές τα ίδια χρήματα.

Αναλυτικότερα, ο Walker, στο μοντέλο που ανέπτυξε, επιχειρήσε να μελετήσει τα παράνομα χρήματα ως ανεξάρτητη μεταβλητή, εστιάζοντας τη μελέτη του σε κάθε χώρα ξεχωριστά. Ακόμη, μεγάλη έμφαση έδωσε ο Walker, στο κομμάτι που αφορά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά σε κάθε χώρα τα οποία επιδρούν σημαντικά στο κατά πόσο η εν λόγω χώρα θα αποτελέσει πόλο έλξης για τους επιτήδειους που θα επιχειρήσουν να παράγουν και κατ'επέκταση να νομιμοποιήσουν τα παράνομα χρήματα τους.

Σύμφωνα με την άποψη του Walker, ότι υπάρχουν περιπτώσεις χωρών, όπου τα παράνομα χρήματα προκειμένου να νομιμοποιηθούν, σε αρχικό στάδιο πάντα, ξεκίνησαν να εισρέουν στη χώρα με τη μυστική βοήθεια που παρείχαν οι τοπικές τράπεζες ή ακόμη και κυβερνητικοί φορείς. Ακόμη, ύστερα από συστηματικές μελέτες, κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι οι χώρες με υψηλά επίπεδα διαφθοράς, αποτελούν προσφιλή προορισμό για ξέπλυμα χρήματος. Αντίθετα, χώρες με φαινόμενα ταραχών και εντάσεων στο εσωτερικό τους, δεν ενδείκνυνται για εγκατάσταση των παράνομων δραστηριοτήτων. Ωστόσο, ο Walker, αναφέρει ότι οι παραπάνω προτάσεις, αποτελούν εμπειρική προσέγγιση και όχι τεκμηριωμένη απόδειξη, λόγω της έλλειψης επαρκών στοιχείων.

Επιπρόσθετα, θέλοντας να αναλύσουμε σε βάθος το μοντέλο που ανέπτυξε ο Walker, μπορούμε αν το χωρίσουμε σε επτά διαδοχικά στάδια.

- Στο πρώτο στάδιο, παρέχονται τα απαραίτητα στοιχεία για το μέγεθος των εγκλημάτων σε ετήσια βάση, σε ένα πλήθος περίπου εκατό κρατών. Ακόμη, τα στοιχεία αυτά, προέρχονται από τα καταγεγραμμένα στοιχεία των τοπικών δικαστικών αρχών κάθε κράτους.
- Στο δεύτερο στάδιο, ταξινομούνται και προσαρμόζονται τα υπό εξέταση στοιχεία, με σκοπό την τυχόν εξάλειψη διαφορών που μπορεί να υφίστανται από χώρα σε χώρα.
- Στο τρίτο στάδιο, επιχειρείται διαμέσου οικονομικοκοινωνικών παραμέτρων η απόκτηση των απαραίτητων στατιστικών στοιχείων, χωρών στις οποίες δεν είναι διαθέσιμα. Το φαινόμενο αυτό, απαντάται συχνότερα σε χώρες οι οποίες χαρακτηρίζονται ως αναπτυσσόμενες. Επίσης, όταν τα στοιχεία συγκεντρωθούν, επιχειρείται να εκτιμηθεί ο συνολικός όγκος των χρημάτων σε κάθε χώρα.

- Στο τέταρτο στάδιο, αποτυπώνεται ο όγκος του ξεπλύματος χρήματος για κάθε εγκληματική δραστηριότητα ξεχωριστά.
- Στο πέμπτο στάδιο, εκτιμώνται οι τυχόν αποκλίσεις μεταξύ των κρατών, αναφορικά με τα παράνομα κέρδη, σε όρους κατά κεφαλήν ΑΕΠ και του γενικότερου επιπέδου διαφθοράς της χώρας.
- Στο έκτο στάδιο, εκτιμάται ο όγκος των παράνομων χρημάτων που ξεπλένονται με τη βοήθεια του δείκτη TI, έχοντας ως δεδομένο ότι οι χώρες με υψηλά επίπεδα εγκληματικότητας και διαφθοράς, αποτελούν πόλο έλξης για τους επιτήδειους. Αναλυτικότερα, το μοντέλο θεωρεί ότι οι διεφθαρμένες χώρες, νομιμοποιούν περίπου το 80-100% των παράνομων χρημάτων που παράγονται σε αυτές. Αντίθετα, οι χώρες με χαμηλή διαφθορά, νομιμοποιηθούν στην επικράτεια τους μόνο το 20-30% των παράνομων χρημάτων που παράγονται σε αυτές.
- Στο έβδομο στάδιο, αναλύεται το μέγεθος των παράνομων χρημάτων, των οποίων επιχειρείται η μετατροπή τους σε νόμιμα, σε χώρες όμως εκτός της χώρας δημιουργίας τους.

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρθηκαν μπορούμε να οδηγηθούμε στα παρακάτω συμπεράσματα.

α) Τα κράτη που επιδεικνύουν ανοχή σε προσπάθειες νομιμοποίησης εσόδων τα οποία προέρχονται από παράνομες δραστηριότητες, αποτελούν πόλο έλξης παράνομων κεφαλαίων.

β) Τα κράτη τα οποία μαστίζονται από πολιτικές και κοινωνικές ταραχές, δεν προσελκύουν εύκολα παράνομα κεφάλαια.

γ) Τα κράτη που έχουν υψηλό κατά κεφαλήν ΑΕΠ, προσελκύουν περισσότερα παράνομα χρήματα, καθώς καθίστανται δυσκολότερο να αποκαλυφθεί η δράση των παράνομων κυκλωμάτων.

δ) Τα κράτη τα οποία παρουσιάζουν ομοιότητες σε ζητήματα πολιτισμού, θρησκείας, γλώσσας κ.α. με τα άτομα του εγκληματικού χώρου, προτιμώνται για την επέκταση παράνομων δραστηριοτήτων, σε αντίθεση με άλλες χώρες.

Στην ανάλυση που ακολουθεί, επιχειρείται η αποτύπωση των παραπάνω υποθέσεων, για την ακρίβεια των τριών πρώτων (α, β και γ) σε ένα τύπο, καθώς και η κατάταξη των κρατών με βάση τον τύπο αυτό στον παρακάτω πίνακα.

$$\text{Προσέλκυση ξεπλύματος χρήματος} = (\text{κατά κεφαλήν ΑΕΠ}) * (3 * \text{τραπεζικό απόρρητο} + \text{κυβερνητική στάση} + \text{μέλος του SWIFT-3} * \text{διαταραχές} - \text{διαφθορά} + 15)$$

(2)

Πίνακας 10: Η ιεράρχηση των κρατών με βάση την προσέλκυση ξεπλύματος χρήματος

Χώρα	Αποτέλεσμα
Λουξεμβούργο	686
Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής	634
Ελβετία	617
Νησιά Κέιμαν	600
Αυστρία	497
Ολλανδία	476
Λιχτενστάιν	466
Βατικανό	449
Ηνωμένο Βασίλειο	439
Σιγκαπούρη	429
Χόνγκ Κόνγκ	397
Ιρλανδία	356
Βερμούδες	313
Μπαχάμες, Ανδόρα, Μπρουνέι, Ισλανδία, Καναδάς	250-299
Πορτογαλία, Δανία, Σουηδία, Μονακό, Ιαπωνία, Φινλανδία, Γερμανία, Νέα Ζηλανδία, Βέλγιο	200-249

Μπαχρέιν, Κατάρ, Ιταλία, Ταϊβάν, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μπαρμπάντος, Μάλτα, Γαλλία, Κύπρος	150-199
Γιβραλτάρ, Αζόρες, Κανάρια Νησιά, Γροιλανδία, Λευκορωσία, Ισπανία, Ισραήλ	100-149
Τσεχία, Λετονία, Άγιος Βικέντιος, Μαλαισία, Εσθονία, Ομάν, Λιθουανία, Νησιά Β. Μαριάνο, Βόρεια Κορέα, Σεϋχέλλες, Αζερμπαϊτζάν, Ανγκουίλα, Αρούμπα, Κουβέιτ, Ουγγαρία, Σαουδική Αραβία, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι, Γκουάμ, Βραζιλία, Παναμάς, Ρωσία, Κόστα Ρίκα, Μαυρίκιος, Γκαμπόν, Αρμενία, Ταϊλάνδη, Σκόπια, Γρενάδα, Ελλάδα	50-99
Πολωνία, Σλοβακία, Γεωργία, Άγιος Χριστόφορος, Δομινίκα, Αγία Λουκία, Μπελίζ, Γουαδελούπη, Μαυριτανία, Πουέρτο Ρίκο, Αμερικανικές Παρθένες Νήσοι, Αργεντινή, Κροατία, Ουρουγουάη, Νησιά Μιντγουέι, Μπαρμπούντα, Σλοβενία, Σουρινάμ, Μποτσουάνα, Ρουμανία, Χιλή, Βουλγαρία, Γαλλική Πολυνησία, Νέα Καλετονία, Τρινιδάδ, Λιβύη, Τουρκία, Αλβανία, Λίβανο, Γουατεμάλα, Εκουαδόρ, Μολδαβία, Νότια Αφρική, Γαλλική Γουιάνα	25-49
Νησιά Φόκλαντ, Βανουάτου, Βενεζουέλα, Ουκρανία, Νησιά Κούκ, Φιλιππίνες, Νησιά Τούρκς και Κάικος, Νησιά Μάρσαλ, Μεξικό, Ναούρου, Αλγερία, Αντίγουα, Βολιβία, Ουζμπεκιστάν, Συρία, Δυτική Σαμόα, Μαρόκο, Ινδονησία, Κολομβία, Κούβα, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Τυνησία, Ιορδανία, Παραγουάη, Τζαμάικα, Σαν Μαρίνο, Μαγιότ, Νησιά Παλάου, Ονδούρα, Νιούε, Ριγιούνιον, Ναμίμπια, Σομαλία, Κονγκό, Τόνγκα, Ιράκ, Ζουαζήλανδη, Δομινικανή Δημοκρατία, Καζακστάν, Κιργιστάν, Τουρκμενιστάν, Ελ Σαλβαδόρ	10-24
Καμερούν, Μπουτάν, Βόρεια Κορέα, Ακτή Ελεφαντοστού, Μικρονησία, Κιριμπάτι, Τουβαλού, Παπούα, Νέα Γουινέα, Ζιμπάμπουε, Δυτική Σαχάρα, Ιράν, Κάπε Βέρδε, Σενεγάλη, Αίγυπτος, Περού, Σρι Λάνκα, Τζιμπουτί, Μογγολία, Νησιά Σολομώντα, Ζάμπια, Λεσόθο, Υεμένη, Κομόρες, Σάο Τομέ, Μαλδίβες, Μπενίν, Νικαράγουα, Πακιστάν, Γουιάνα, Μπουρκίνα Φάσο, Νιγηρία, Εκουατόριαλ Γουινέα, Γκάμπια, Μιανμάρ, Γουινέα, Κίνα, Γκάνα, Αϊτή, Βιετνάμ, Κένυα, Τόγκο, Τατζικιστάν, Ινδία, Κεντρική Αφρικανική Δημοκρατία, Σουδάν, Τανζανία, Μαλί, Λάος, Νιγηρ, Μαλάουι, Ουγκάντα, Γουινέα Μπισσάου, Νεπάλ, Αγκόλα, Μπαγκλαντές, Λιβερία, Δημοκρατία Κονγκό, Καμπόντζια, Ρουάντα, Μοζαμβίκη, Αιθιοπία, Αφγανιστάν, Μπουρούντι, Σιέρα Λεόνε, Τσάντ, Νήσος Ευρώπη.	0-9

Πηγή: Walker (2007)

Όπως είναι εμφανές η Ελλάδα, βρίσκεται σε ένα μέσο επίπεδο, σχετικά με την προσέλκυση παράνομων χρηματικών κεφαλαίων.

Επιπρόσθετα, ο Walker, για να περιορίσει τον παράγοντα της γεωγραφικής απόστασης και να μπορέσει να υπολογιστεί με ακρίβεια ο τρόπος που διαχέονται τα παράνομα χρήματα που προέρχονται από χώρες του εξωτερικού, χρησιμοποίησε τον παρακάτω τύπο:

$$\begin{aligned} & \text{Ποσοστό χρήματος που ξεπλένεται εξωτερικά από τη χώρα X στη χώρα Y} \\ & = \frac{\text{Ποσό προσέλκυσης μίας χώρας Y}}{(\text{Απόσταση μεταξύ των χωρών X και Y})^2} \end{aligned} \quad (3)$$

Τα συμπεράσματα του μοντέλου του Walker

Σε αυτό το σημείο καλό είναι να αναφερθούμε στα συμπεράσματα που οδηγήθηκε ο Walker από την έρευνα του. Ξεκινώντας, δε θα πρέπει αν αμελήσουμε να επισημάνουμε, ότι εξαιτίας του μεγάλου όγκου των δεδομένων της έρευνας, ο Walker, αναφέρει ένα μέρος μόνο από αυτά. Αναλυτικότερα, αναφέρει στοιχεία, όπως ο όγκος των παράνομων χρημάτων που νομιμοποιούνται σε μία χώρα, καθώς και σε ποιο βαθμό η κάθε χώρα αποτελεί πόλο έλξης από τα παράνομα κυκλώματα που αποσκοπούν στο να νομιμοποιήσουν τα παράνομα χρήματα τους. Ακόμη, η εκτίμηση των ερευνών του

Walker, υπολογίζει, όπως αναφέραμε παραπάνω στην ανάλυση μας, ότι ανέρχονται σε περισσότερα από \$ 2,85 δις.

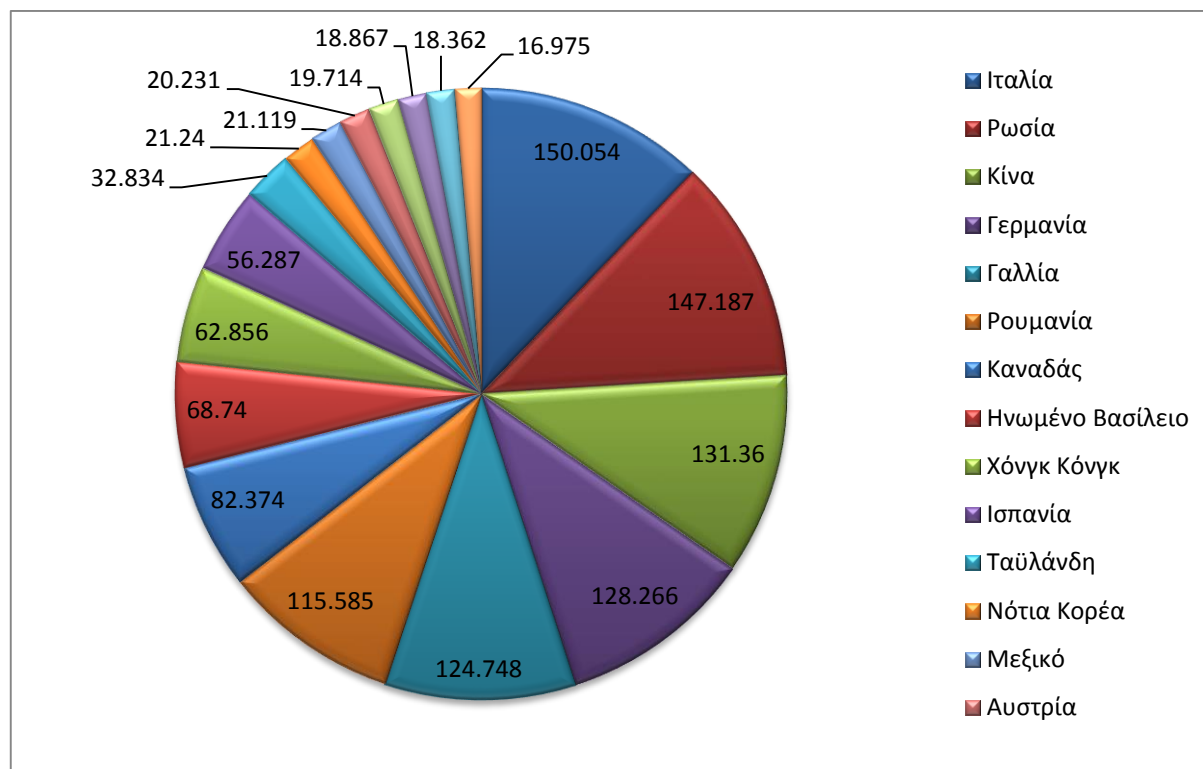
Ο παρακάτω πίνακας, δείχνει τις είκοσι πρώτες χώρες από τις οποίες προέρχεται ο κύριος όγκος των παράνομων κεφαλαίων, που ακόμη δεν έχουν νομιμοποιηθεί. Όπως, είναι προφανές αρκετές από τις χώρες, είναι ανεπτυγμένες οικονομικά και γεωγραφικά βρίσκονται στην Ευρώπη.

Πίνακας 11: Οι πρώτες 20 χώρες προέλευσης ξεπλύματος χρήματος στον κόσμο

A/A	Προέλευση	Ποσό σε \$ εκ./ έτος	% επί του συνόλου
1	Η.Π.Α.	1.320.228	46,3
2	Ιταλία	150.054	5,3
3	Ρωσία	147.187	5,2
4	Κίνα	131.36	4,6
5	Γερμανία	128.266	4,5
6	Γαλλία	124.748	4,4
7	Ρουμανία	115.585	4,1
8	Καναδάς	82.374	2,9
9	Ηνωμένο Βασίλειο	68.74	2,4
10	Χόνγκ Κόνγκ	62.856	2,2
11	Ισπανία	56.287	2,0
12	Ταϊλάνδη	32.834	1,2
13	Νότια Κορέα	21.24	0,7
14	Μεξικό	21.119	0,7
15	Αυστρία	20.231	0,7
16	Πολωνία	19.714	0,7
17	Φιλιππίνες	18.867	0,7
18	Ολλανδία	18.362	0,6
19	Ιαπωνία	16.975	0,6
20	Βραζιλία	16.786	0,6
Σύνολο	Όλες οι χώρες	2.850.470	100

Πηγή: Walker (2007)

Αναφορικά με τις πρώτες 20 χώρες προέλευσης ξεπλύματος χρήματος στον κόσμο, παρατίθεται διάγραμμα στη συνέχεια της ανάλυσης μας, με σκοπό την καλύτερη ερμηνεία για κάθε μία χώρα ξεχωριστά. Όπως είναι προφανές, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, βρίσκονται στην πρώτη θέση κατέχοντας περίπου το μισό ποσοστό προέλευσης ξεπλύματος χρήματος σε σχέση με τις άλλες χώρες.

Πηγή: Walker (2007)

Διάγραμμα 13: Οι πρώτες 20 χώρες προέλευσης ξεπλύματος χρήματος στον κόσμο

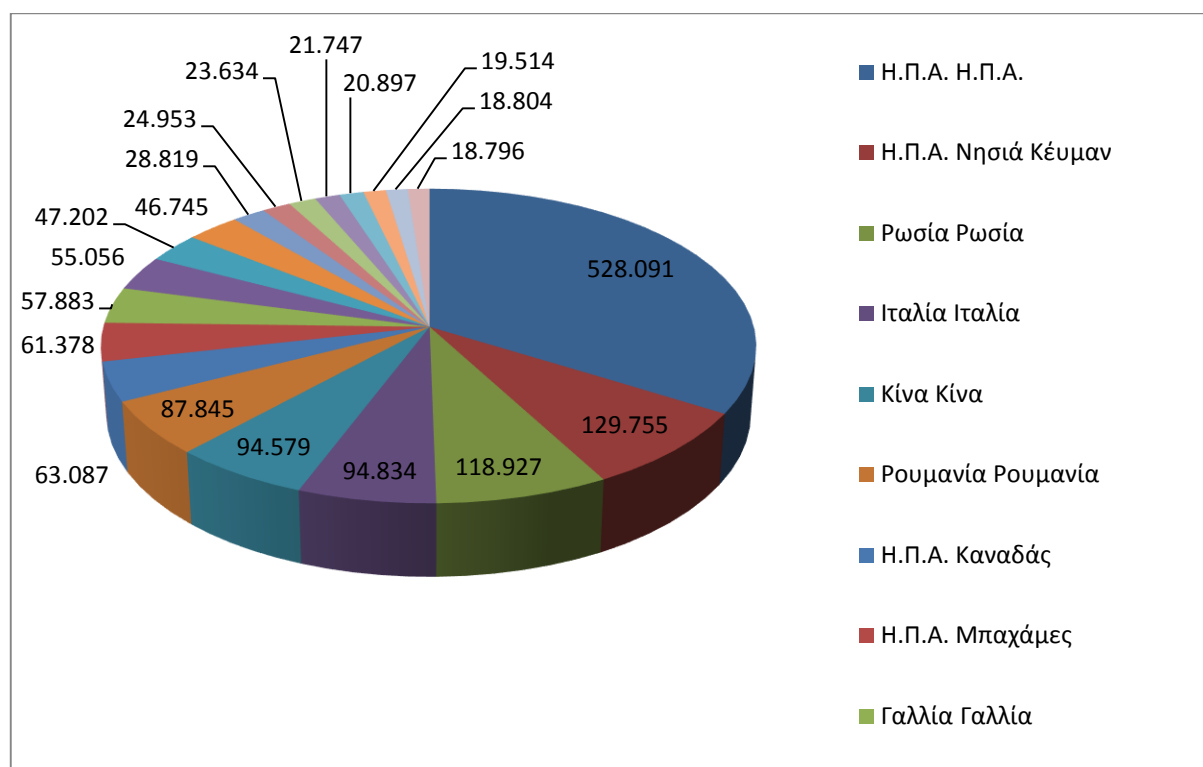
Στον παρακάτω πίνακα, ο Walker, επιχειρεί να αποτυπώσει τα αποτελέσματα της έρευνας του αναφορικά με την κατεύθυνση που ακολουθούν τα παράνομα χρήματα με απώτερο σκοπό, τη νομιμοποίηση τους και τον καθαρισμό τους από τα στοιχεία αυτά, που μέχρι τώρα τα καθιστούσαν παράνομα. Στον πίνακα που ακολουθεί, αποτυπώνονται οι χρηματικές ροές που ενυπάρχουν μεταξύ των κρατών.

Πίνακας 12: Οι πρώτες 20 ροές ξεπλύματος χρήματος στον κόσμο

A/A	Προέλευση	Προορισμός	Ποσό σε \$ εκ./ έτος	% επί του συνόλου
1	Η.Π.Α.	Η.Π.Α.	528.091	18,5
2	Η.Π.Α.	Νησιά Κέιμαν	129.755	4,6
3	Ρωσία	Ρωσία	118.927	4,2
4	Ιταλία	Ιταλία	94.834	3,3
5	Κίνα	Κίνα	94.579	3,3
6	Ρουμανία	Ρουμανία	87.845	3,1
7	Η.Π.Α.	Καναδάς	63.087	2,2
8	Η.Π.Α.	Μπαχάμες	61.378	2,2
9	Γαλλία	Γαλλία	57.883	2,0
10	Ιταλία	Βατικανό	55.056	1,9
11	Γερμανία	Γερμανία	47.202	1,7
12	Η.Π.Α.	Βερμούδες	46.745	1,6
13	Ισπανία	Ισπανία	28.819	1,0
14	Ταϊλάνδη	Ταϊλάνδη	24.953	0,9

15	Χόνγκ Κόνγκ	Χόνγκ Κόνγκ	23.634	0,8
16	Καναδάς	Καναδάς	21.747	0,8
17	Ηνωμένο Βασίλειο	Ηνωμένο Βασίλειο	20.897	0,7
18	Η.Π.Α.	Λουξεμβούργο	19.514	0,7
19	Γερμανία	Λουξεμβούργο	18.804	0,7
20	Χόνγκ Κόνγκ	Ταϊβάν	18.796	0,7
Σύνολο	Όλες οι χώρες	Όλες οι χώρες	2.850.470	100

Πηγή: Walker (2007)

Πηγή: Walker (2007)

Διάγραμμα 14: Οι πρώτες 20 ροές ξεπλύματος χρήματος στον κόσμο

Στη συνέχεια, ο Walker, αθροίζει τις παραπάνω ροές κεφαλαίων με γνώμονα τον προορισμό τους. Από την προσέγγιση αυτήν, απορρέει ο παρακάτω πίνακας, ο οποίος ενσωματώνει όλες τις υποθέσεις που αναφέρθηκαν μέχρι τώρα.

Πίνακας 13: Οι πρώτες 20 χώρες προορισμού ξεπλύματος χρήματος στον κόσμο

A/A	Προορισμός	Ποσό σε \$ εκ./έτος	% επί του συνόλου
1	Η.Π.Α.	538.145	18,9
2	Νησιά Κέιμαν	138.329	4,9
3	Ρωσία	120.493	4,2
4	Ιταλία	105.688	3,7
5	Κίνα	94.726	3,3

6	Ρουμανία	89.595	3,1
7	Καναδάς	85.444	3,0
8	Βατικανό	80.596	2,8
9	Λουξεμβούργο	78.468	2,8
10	Γαλλία	68.471	2,4
11	Μπαχάμες	66.398	2,3
12	Γερμανία	61.315	2,2
13	Ελβετία	58.993	2,1
14	Βερμούδες	52.887	1,9
15	Ολλανδία	49.591	1,7
16	Λιχτενστάιν	48.949	1,7
17	Αυστρία	48.376	1,7
18	Χόνγκ Κόνγκ	44.519	1,6
19	Ηνωμένο Βασίλειο	44.478	1,6
20	Ισπανία	35.461	1,2

Πηγή: Walker (2007)

Συμπερασματικά, μπορούν να επισημάνουμε ότι ο Walker με τις έρευνες που εκπόνησε και φυσικά με τη βοήθεια του μοντέλου που ο ίδιος ανέπτυξε, κατάφερε να μελετήσει τις παράνομες χρηματικές ροές σε παγκόσμιο επίπεδο, αποτυπώνοντας παράλληλα τον όγκο τους. Ακόμη, τα αποτελέσματα των ερευνών του Walker, προσεγγίζουν σε μεγάλο βαθμό τα αποτελέσματα των ερευνών οι οποίες προαναφέρθηκαν στην ανάλυση μας. Το γεγονός αυτό είναι πολύ σημαντικό, καθώς αποδεικνύει την ορθότητα των μελετών του Walker.

Ωστόσο, παρά τις πρωτοποριακές μεθόδους έρευνας του Walker, το μοντέλο που ανέπτυξε έχει δεχθεί κριτικές, καθώς σε ορισμένες χώρες παρουσιάζεται το μέγεθος του ξεπλύματος χρήματος να είναι σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι οποίες εμφανίζονται να διαθέτουν το 46,3% των παραγόμενων παράνομων κεφαλαίων που επιδιώκουν το ξέπλυμα τους. Οι πολέμιοι του μοντέλου του Walker, επισημαίνουν, ότι τέτοιες έρευνες εκθέτουν, κατά την άποψη τους πάντα, ισχυρές χώρες οι οποίες αποτελούν ρυθμιστές της παγκόσμιας οικονομίας, μπορεί να προκαλέσουν δυσπιστία στις αγορές αναφορικά με την αξιοπιστία τους.

Το τροποποιημένο μοντέλο του Walker από τους Walker and Unger

Το έτος 2006 ο Unger μαζί με μία ομάδα ερευνητών (Unger, *et. al.*, 2006), καθώς και οι ερευνητές Walker and Unger (2009), βασιζόμενοι στο αρχικό μοντέλο του Walker του 1994, παρουσίασαν ένα αρκετά βελτιωμένο μοντέλο. Για να γίνει όμως αυτό πραγματικότητα, βασίστηκαν σε στοιχεία τα οποία προέρχονταν από μελέτες των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σχετικά με το ξέπλυμα χρήματος. Το συγκεκριμένο μοντέλο διαιρείται σε δύο κομμάτια. Στο πρώτο μέρος, υπολογίζονται τα έσοδα από εσωτερικές παράνομες δραστηριότητες τα οποία νομιμοποιούνται και στο δεύτερο μέρος, υπολογίζονται τα έσοδα από παράνομες δραστηριότητες του εξωτερικού που εισρέουν στη χώρα προς νομιμοποίηση. Ακόμη, καλό είναι να επισημανθεί, ότι στο δεύτερο μέρος, προσμετρά τα παράνομα χρήματα αμέσως μόλις ξεκινούν να υπεισέρχονται στην οικονομία, αποφεύγοντας με αυτόν τον τρόπο το διπλό υπολογισμό.

Ακόμη, ο τροποποιημένος δείκτης του Walker, έχει ως βασικό χαρακτηριστικό του, ότι όσο μεγαλύτερος είναι τόσο περισσότερα παράνομα κεφάλαια προσελκύονται στη συγκεκριμένη χώρα προς νομιμοποίηση.

$$\text{Προσέλκυση ξεπλύματος χρήματος} = (\text{κατά κεφαλήν ΑΕΠ}) * (3 * \text{τραπεζικό απόρρητο} + \text{κυβερνητική στάση} + \text{Μέλος SWIFT} + \text{χρηματοοικονομικές καταθέσεις} - 3 * \text{διαταραχές} - \text{διαφθορά} - \text{Μέλος του Egmont Group} + 10)$$

(4)

Κατά την άποψη των ερευνητών, είναι πολύ σημαντικό στοιχείο μία χώρα να είναι μέλος Egmont Group, καθώς αυτό αποδεικνύει ότι ενδιαφέρεται να πατάξει φαινόμενα όπως είναι το ξέπλυμα χρήματος. Ακόμη, η κλίμακα, στην παραπάνω μεταβλητή, έχει τιμή 0 για χώρες που δεν είναι μέλη της και τιμή 1 για αυτές που είναι μέλη. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, καθορίζεται σε δολάρια των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Η μεταβλητή τραπεζικό απόρρητο, κυμαίνεται από την τιμή 1, για κράτη χωρίς νόμους, μέχρι την τιμή 5, για κράτη με πολύ αυστηρούς νόμους. Η κυβερνητική στάση, προσμετράτε με τιμή 0, όταν καταπολεμάτε το ξέπλυμα χρήματος και με τιμή 4, όταν η κυβερνητική στάση είναι ανεκτική σε τέτοια φαινόμενα. Η μεταβλητή μέλος του SWIFT, είναι η τιμή της 0 για χώρες που δεν είναι μέλη και λαμβάνει τιμή 1 για χώρες που είναι μέλη. Η μεταβλητή χρηματοοικονομικές καταθέσεις, επιδρά σημαντικά στη μεταβλητή ΑΕΠ, καθώς όσο μεγαλύτερες είναι, τόσο περισσότερο ελκυστική είναι η εν λόγω χώρα σε προσέλκυση παράνομων κεφαλαίων με σκοπό τη νομιμοποίηση αυτών. Η μεταβλητή, διαταραχές, λαμβάνει τιμές από 0, όταν δεν υπάρχουν διαταραχές και τιμή 4, όταν υπάρχουν πολλές διαταραχές. Τέλος, η μεταβλητή διαφθορά, οι τιμές που λαμβάνει είναι από 1, για χαμηλά επίπεδα διαφθοράς, μέχρι την τιμή 5, για περιπτώσεις κρατών με υψηλή διαφθορά (The Egmont Group, 2008, 2009, 2010).

Σύμφωνα με τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, δημιουργείται μία νέα ιεράρχηση των κρατών, αυτή τη φορά με τα νέα δεδομένα. Ακόμη, καλό είναι να επισημάνουμε, ότι στον πίνακα που ακολουθεί, ο οποίος έχει συγκεντρωμένα τα στοιχεία των νέων ερευνών, παρατηρούμε ορισμένες χώρες να βρίσκονται σε χαμηλότερα επίπεδα, από αυτά που στην πραγματικότητα θα έπρεπε να είναι. Ωστόσο, τα στοιχεία προσεγγίζουν με πολύ υψηλή ακρίβεια την πραγματική κατάσταση σε μία πλειάδα κρατών, βοηθώντας μας να εξάγουμε ασφαλή συμπεράσματα για την έκταση του ξεπλύματος χρήματος.

Πίνακας 14: Η κατάταξη των κρατών σύμφωνα με τον δείκτη προσέλκυσης του Unger

Χώρα	Αποτελέσματα
Λουξεμβούργο	55,4
Βερμούδες	26,4
Ελβετία	25,7
Νησιά Κέιμαν, Νορβηγία, Χόνγκ Κόνγκ, Αυστρία, Λιχτενστάιν	21-20
Βέλγιο, Αρούμπα, Τζέρσεϊ	19-18
Ισλανδία, Καναδάς, Ιρλανδία, Σιγκαπούρη, Αυστραλία, Νησί Μαν, Βατικανό	17-15
Γαλλία, Σαν Μαρίνο, Γκούρνσεϊ, Ολλανδία	15-13
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μπαχρέιν, Γιβραλτάρ, Ιταλία, Παρθένες Νήσοι των Η.Π.Α., Κύπρος, Νησιά Φόκλαντ, Φινλανδία, Μπαχάμες, Ελλάδα	13-12
Μάλτα, Νέα Ζηλανδία, Ιαπωνία, Μπαρμπάντος, Γκουάμ, Σουηδία, Η.Π.Α.	12-11
Γροιλανδία, Ουγγαρία, Δανία, Ισραήλ, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι	11-10
Ταϊβάν, Γαλλική Πολυνησία, Κατάρ, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Μακάο, Νότια Κορέα, Μπρουνέι	10-9
Πουέρτο Ρίκο, Σλοβενία, Ομάν, Πορτογαλία, Νέα Καλεντόνια, Νησιά Πιτκάιμ, Αντίγουα, Βόρεια Νησιά Μαριάννα, Μαυρίκιος, Νησιά Τούρκς και Κάικος, Τσεχία, Άγιος Χριστόφορος, Μποτσουάνα, Μαρτινίκα, Ουρουγουάη	9-6
Σεϋχέλλες, Μαλαισία, Ανγκουίλα, Σλοβακία, Κουβέιτ, Νότια Αφρική, Ναμίμπια, Λιθουανία, Παλάου, Χιλή, Αμερικανική Σαμόα, Τρινιδάδ και Τομπάγκο, Σαμόα, Άγιος Πιέρ και Μικελόν, Πολωνία, Νησιά Κούκ, Ναούρο	6-4

Λετονία, Παναμάς, Αγία Λουκία, Δομινικά, Κροατία, Ουκρανία, Γρενάδα, Γουαδελούπη, Μπελίζ, Τυνησία, Βουλγαρία, Φίτζι, Ταϊλάνδη, Ρωσία, Λιβύη, Αργεντινή, Καζακστάν, Κόστα Ρίκα, Ριγιούνιον, Νιούε, Λευκορωσία, Ιορδανία, Λίβανο, Μαλδίβες, Τουρκμενιστάν, Βραζιλία, Μοντσεράτ, Τζαμάικα, Φιλιππίνες, Γκαμπόν, Αίγυπτος, Γουιάνα, Γουατεμάλα, Άγιος Βικέντιος, Βανουάτου, Ελ Σαλβαδόρ	4-2
Μονακό, Μεξικό, Ρουμανία, Σουρινάμ, Σκόπια, Αλβανία, Ζουαζηλάνδη, Ιράν, Δομινικανή Δημοκρατία, Μαγιότ, Εσθονία, Συρία, Λεσόθο, Αρμενία, Ανδόρα, Τόνγκα, Κούβα, Βενεζουέλα, Κολομβία, Γκάνα, Ονδούρα, Νησιά Μάρσαλ, Βιετνάμ, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Μικρονησία, Παραγουάη, Ζιμπάμπουε	2-1
Εκουαδόρ, Μογγολία, Παπούα Νέα Γουινέα, Περού, Μαρόκο, Βολιβία, Νησιά Σολομώντα, Γκάμπια, Τουρκία, Μαυριτανία, Ολλανδία, Αντίλλες, Μιανμάρ, Σρι Λάνκα, Νικαράγουα, Αλγερία, Κιργιστάν, Γουινέα, Μπουτάν, Νιγηρία, Αζερμπαϊτζάν, Κάπε Βέρδε, Τζιμπουτί, Καμερούν, Κίνα, Εκουατορίαλ Γουινέα, Ινδία, Βόρεια Κορέα, Λάος, Ουζμπεκιστάν, Μολδαβία, Σαουδική Αραβία, Κένυα, Ινδονησία, Μπαγκλαντές, Τόγκο, Μπενίν, Μπουρκίνα Φάσο, Τσάντ, Σάο Τομέ, Τουβαλού, Ακτή Ελεφαντοστού, Ζάμπια, Αγκόλα, Αϊτή, Καμπόντια, Πακιστάν, Κιριμπάτι, Γεωργία, Μαδαγασκάρη, Σερβία και Μαυροβούνιο, Λιβερία, Αιθιοπία, Μαλάουι, Κονγκό, Εριτρέα, Τανζανία, Μαλί, Ρουάντα, Ιράκ, Νιγηρία, Ουγκάντα, Κεντρική Αφρικανική Δημοκρατία, Μοζαμβίκη, Τατζικιστάν, Σουδάν, Υεμένη, Σενεγάλη, Σιέρα Λεόνε, Κομόρες, Νεπάλ, Δυτική Σαχάρα, Σομαλία, Λωρίδα της Γάζας, Αφγανιστάν, Μπουρούντι	1-0

Πηγή: Unger, *et. al.*, (2006)

Ακόμη, μεταξύ των αποτελεσμάτων της έρευνας ήταν και η διαπίστωση ότι, όσο μικρότερη είναι η γεωγραφική απόσταση μεταξύ δύο κρατών, είναι πιθανότερο να αυξηθεί και η διακίνηση παράνομων χρημάτων, από τη μία γεωγραφική περιοχή στην άλλη. Αυτό αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία στη σημερινή εποχή, εξαιτίας της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και της ελεύθερης διακίνησης κεφαλαίων, γνώσης και τεχνολογίας. Από όλα τα παραπάνω οι ερευνητές ανέπτυξαν τον παρακάτω δείκτη, ο οποίος είναι:

$$\text{Απόσταση} = \text{γλώσσα} + \text{εμπόριο} + \text{αποικιακό παρελθόν} + \text{φυσική απόσταση} \quad (5)$$

Σύμφωνα με τα στοιχεία του παραπάνω δείκτη, όταν δύο κράτη δεν έχουν καμία εμπορική συνεργασία, έχουν διαφορετικούς πολιτισμούς και γλώσσες, είναι πολύ δύσκολο να αναπτύξουν δραστηριότητα σε επίπεδο παράνομων οικονομικών δραστηριοτήτων. Στον παραπάνω δείκτη, η μεταβλητή γλώσσα, λαμβάνει την τιμή 0, όταν δεν είναι ίδια η γλώσσα και την τιμή 1, όταν είναι ίδια η γλώσσα. Η μεταβλητή, αποικιακό παρελθόν, λαμβάνει την τιμή 0, όταν είναι διαφορετικό και την τιμή 1, όταν είναι το ίδιο. Παρόμοια, η μεταβλητή συνεργασία στο εμπόριο, λαμβάνει την τιμή 0, όταν δεν υπάρχει συνεργασία και την τιμή 1, όταν υπάρχει συνεργασία. Τέλος, η μεταβλητή, φυσική απόσταση, διαιρείται σε ζώνες, λαμβάνοντας τιμές από 1, για χώρες της ίδια ζώνης, καθώς και τιμές έως 7, για χώρες που ανήκουν σε απομακρυσμένες ζώνες. Όλα τα παραπάνω αποτυπώνονται σε πίνακα στην ανάλυση που ακολουθεί.

Πίνακας 15: Αποστάσεις μεταξύ γεωγραφικών περιοχών

	Βόρεια Αμερική	Νότια Αμερική	Ευρώπη	Αφρική	Μέση Ανατολή	Ασία	Νοτιοανατολική Ασία
Βόρεια Αμερική	1	3	3	5	4	5	7
Νότια Αμερική		1	5	6	6	5	7
Ευρώπη			1	2	2	3	4
Αφρική				1	3	3	4
Μέση Ανατολή					1	2	4
Ασία						1	2
Νοτιοανατολική Ασία							1

Πηγή: Unger, et. al., (2006)

Ακόμη, οι ερευνητές κατέληξαν στο συμπέρασμα, ότι αν συνδυαστεί ο δείκτης προσέλκυσης με τη μεταβλητή της απόστασης, είναι εφικτό να υπολογισθεί το ποσοστό των παραγόμενων παράνομων εσόδων μίας χώρας, που θα εισρεύσουν σε μία άλλη. Σύμφωνα με την άποψη που διατύπωσε ο Walker, ο δείκτης αυτός λαμβάνει την ακόλουθη μορφή, όπου X και Y, είναι οι δύο χώρες:

$$P(X, Y) = \frac{\text{βαθμός προσέλκυσης } Y}{(\text{απόσταση } X \text{ με την } Y)^2} \quad (6)$$

Ωστόσο, στον παραπάνω δείκτη παρατηρήθηκαν αδυναμίες, όπως το γεγονός ότι δεν παρέχονταν αποδεδειγμένα στοιχεία ότι οι τιμές, δηλαδή, το ποσοστό ροής κεφαλαίων από μία χώρα σε άλλες, αλλά και στην ίδια, δεν υπερéβαιναν το 100%. Το πρόβλημα αυτό, ξεπεράστηκε με τον παρακάτω τύπο:

Ποσοστό ροής παράνομων κεφαλαίων σε μία χώρα X

$$P(X, Yt) = \frac{1}{\sum_{i=1}^n \left(\frac{\text{προσέλκυση κεφαλαίων } (y_i)}{\text{απόσταση } (X, y_i)} \right)} * \frac{\text{προσέλκυση κεφαλαίων } (y_i)}{\text{απόσταση } (X, y_i)} \quad (7)$$

Χώρα X, με χώρες y_i με $i=1,2,3,\dots,n$

Αναλυτικότερα, ο προηγούμενος δείκτης αποτυπώνει το ποσοστό των παράνομων κεφαλαίων μίας χώρας y_i που θα κατευθυνθούν σε μία άλλη χώρα X, με πολύ μεγάλη ακρίβεια.

Ωστόσο, γεννώνται κάποια ερωτήματα σχετικά με την ορθότητα των αποτελεσμάτων. Αυτό συμβαίνει γιατί, το να επιχειρήσουμε να αποτυπώσουμε το μέγεθος μίας παράνομης και κρυφής οικονομικής δραστηριότητας, είναι εκ προοιμίου δύσκολο. Επίσης, για να οδηγηθούμε σε ορθά αποτελέσματα, χρειάζεται να ταξινομηθούν οι εγκληματικές δραστηριότητες σε κατηγορίες, να υπολογισθούν προσεγγιστικά τα έσοδα που αυτές επιφέρουν καθώς και τι ποσά από τα έσοδα αυτά ξεπλένονται και το αποτέλεσμα που έχει σε μία κοινωνία η ύπαρξη τέτοιων φαινομένων.

Σε αυτό το σημείο κρίνεται σκόπιμο να αναφέρουμε τις μελέτες σχετικά με το φαινόμενο του ξεπλύματος χρήματος που έχουν πραγματοποιηθεί για την Ελλάδα, από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης, (Hellenic - Financial Intelligence Unit - FIU), από το έτος 2001 έως το έτος 2012. Η Financial Intelligence Unit εφεξής FIU, αξιολογεί αιτήματα τα οποία προέρχονται από άλλες FIU του εξωτερικού, την FATF και από απλούς πολίτες (FATF-GAFI, 2007, 2010).

Στην ανάλυση που ακολουθεί, αποτυπώνονται με πολύ παραστατικό τρόπο, τα στατιστικά στοιχεία τα οποία σε ετήσια βάση εκπονούνται από την FIU. Ακόμη, καλό είναι να μην αμελήσουμε να επιστημόνουμε το γεγονός ότι σε ορισμένες χρονικές περιόδους, όπως είναι τα έτη 2006 και 2007, τα στοιχεία που δημοσιεύονται είναι ελλιπεί, με συνέπεια να παρέχονται περιορισμένες δυνατότητες ανάλυσης της υφιστάμενης κατάστασης. Παρόλα αυτά, η Ελληνική FIU, αποτελεί μέχρι σήμερα σημαντικό παράγοντα αποτροπής των παράνομων κυκλωμάτων, τα οποία επιχειρούν στην Ελληνική

επικράτεια να κερδίσουν και συνακόλουθα να ξεπλύνουν παράνομα χρήματα, καθώς και να χρηματοδοτήσουν τρομοκρατικές οργανώσεις.

Αναλυτικότερα, μελετώντας τα στατιστικά στοιχεία που παρέχουν οι παρακάτω πίνακες, μπορεί εύκολα κανείς να κατανοήσει, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των υποθέσεων που έχουν σταλεί προς διερεύνηση στην FIU, αφορούν τραπεζικά ιδρύματα. Ακόμη, ένα σημαντικό μέρος των υποθέσεων, σχετίζεται με τις εταιρείες μεταφοράς κεφαλαίων, τα γραφεία συναλλάγματος και τέλος τις δημοσίες υπηρεσίες. Επίσης, είναι προφανές ότι ο όγκος των υποθέσεων που δέχεται η FIU, είναι πολύ μεγάλος. Αυτό γίνεται καλύτερα αντιληπτό, αν αναλογισθεί κανείς, ότι το έτος 2009, οι υποθέσεις που ελήφθησαν προς αξιολόγηση αριθμούσαν τις 2.304. Παρόλα αυτά, υπήρξε μία επιπλέον εισροή 705 συμπληρωματικών υποθέσεων που αφορούσαν ύποπτες ή ασυνήθιστες συναλλαγές, μόνο για το έτος 2009.

Στους Πίνακες 16 έως 18 αποτυπώνονται τα στοιχεία που εξέδωσε η FIU σχετικά με τις ύποπτες ή ασυνήθιστες συναλλαγές στην Ελληνική επικράτεια από το 2001 έως το 2009. Ακόμη, στους Πίνακες 19 έως 21, αποτυπώνεται με συνοπτικό τρόπο, για τα έτη 2010 έως 2012, όχι μόνο τα στοιχεία των υποθέσεων που ελέγχθησαν, αλλά και τα περιουσιακά στοιχεία που κατασχέθηκαν, διαχωρίζοντας τα σε χρηματικά ποσά, ακίνητη περιουσία και κινητή περιουσία, των ατόμων τα οποία έκριναν ως ενόχους οι Ελληνικές Δικαστικές Αρχές. Τέλος, για το έτος 2012, είναι πολύ θετικό το στοιχείο, ότι στο συνοπτικό απολογισμό των υποθέσεων που εξέτασε η Ελληνική FIU, αναφέρει και τη σχετική νομοθετική διάταξη, βάση της οποίας αποφάνθηκε ότι οι εν λόγω υποθέσεις είναι αξιόπινες και καλό είναι να ακολουθηθεί η δικαστική οδός.

Πίνακας 16: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών που υποβλήθηκαν στην FIU ανά υπόχρεο πρόσωπο τα έτη 2001 έως 2003

Υπόχρεα πρόσωπα	2001	%	2002	%	2003	%
Τράπεζες	569	67,7	680	77,4	549	72,9
Χρηματοστηριακές εταιρείες	11	1,3	10	1,1	12	1,6
Δημόσιες Υπηρεσίες - Οργανισμοί	67	8,0	82	9,3	84	11,2
Ιδιώτες - Ιδιωτικές εταιρείες	-	-	5	0,6	2	0,3
Εταιρείες μεταφοράς κεφαλαίων	193	23,0	102	11,6	106	14,1
Ξένοι φορείς	-	-	-	-	-	-
Υπόλοιπες κατηγορίες	-	-	-	-	-	-
Σύνολο	840	100	879	100	753	100

Πηγή: Hellenic FIU

Πίνακας 17: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών που υποβλήθηκαν στην FIU ανά υπόχρεο πρόσωπο τα έτη 2004 έως 2006

Υπόχρεα πρόσωπα	2004	%	2005	%	2006	%
Τράπεζες	685	86,1	921	89,7	-	-
Χρηματιστηριακές εταιρείες	3	0,4	5	0,5	-	-
Δημόσιες Υπηρεσίες - Οργανισμοί	67	8,4	78	7,6	-	-
Ιδιώτες - Ιδιωτικές εταιρείες	2	0,3	3	0,3	-	-
Εταιρείες μεταφοράς κεφαλαίων	39	4,9	20	1,9	-	-
Ξένοι φορείς	-	-	-	-	-	-
Υπόλοιπες κατηγορίες	-	-	-	-	-	-
Σύνολο	796	100	1.027	100	1.005	-

Πηγή: Hellenic FIU

Πίνακας 18: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών που υποβλήθηκαν στην FIU ανά υπόχρεο πρόσωπο τα έτη 2007 έως 2009

Υπόχρεα πρόσωπα	2007	%	2008	%	2009	%
Τράπεζες	-	-	-	-	1.079	46,8
Χρηματιστηριακές εταιρείες	-	-	-	-	120	5,2
Δημόσιες Υπηρεσίες - Οργανισμοί	-	-	-	-	361	15,7
Ιδιώτες - Ιδιωτικές εταιρείες	-	-	-	-	26	1,1
Εταιρείες μεταφοράς κεφαλαίων	-	-	-	-	545	23,7
Ξένοι φορείς	-	-	-	-	157	6,8
Υπόλοιπες κατηγορίες	-	-	-	-	16	0,7
Σύνολο	1.432	-	2.899	-	2.304	100

Πηγή: Hellenic FIU

Πίνακας 19: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών που υποβλήθηκαν στην FIU ανά υπόχρεο πρόσωπο του έτους 2010

Στατιστικά στοιχεία 2010		
Υποθέσεις έτους 2010		
Κατηγορία υπόθεσης		Πλήθος
Υπό διερεύνηση		983
Ολοκληρωμένη		1.999
Σύνολο		2.982
Πλήθος υποθέσεων που εστάλησαν στην Εισαγγελία		
108		
Στοιχεία Διατάξεων δέσμευσης		
93		
Δεσμευθέν εγκληματικό προϊόν		
Ευρώ		Δολάρια Η.Π.Α.
5.295.958,01		8.948,39
Δεσμευθέντα περιουσιακά στοιχεία		
Ακίνητα	Οχήματα	Θυρίδες
4	6	8
Υποθέσεις παλαιότερων ετών		
Υποθέσεις παλαιότερων ετών		Πλήθος
Ολοκληρωμένη		1.967

Πηγή: <http://www.hellenic-fiu.gr/images/stories/files/STATISTICS%202010.pdf>

Πίνακας 20: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών που υποβλήθηκαν στην FIU ανά υπόχρεο πρόσωπο του έτους 2011

Στατιστικά στοιχεία 2011		
Υποθέσεις έτους 2011		
Κατηγορία υπόθεσης		Πλήθος
Υπό διερεύνηση		392
Ολοκληρωμένη		3.115
Σύνολο		3.507
Πλήθος υποθέσεων που εστάλησαν στην Εισαγγελία		
162		
Στοιχεία Διατάξεων δέσμευσης		
Πλήθος Διατάξεων	Δεσμευθέν εγκληματικό προϊόν (ευρώ)	
187	223.982.146 €	

Πηγή: <http://www.hellenic-fiu.gr/images/stories/files/STATISTICS%202011.pdf>

Πίνακας 21: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών που υποβλήθηκαν στην FIU ανά υπόχρεο πρόσωπο του έτους 2012

Στατιστικά στοιχεία 2012	
Υποθέσεις έτους 2012	
Κατηγορία υπόθεσης	Πλήθος
Υπό διερεύνηση	732
Ολοκληρωμένη	3.191
Σύνολο	3.923
Πλήθος υποθέσεων που εστάλησαν στην Εισαγγελία	
279	
Στοιχεία Διατάξεων δέσμευσης	
Πλήθος Διατάξεων	Δεσμευθέν εγκληματικό προϊόν (ευρώ)
303	238.272.958 €
Στοιχεία Διατάξεων δέσμευσης ανά κατηγορία / Βασικό έγκλημα	
Βασικό έγκλημα	Δεσμευθέν εγκληματικό προϊόν (ευρώ)
Παθητική δωροδοκία (άρθρο 235 του Π.Κ.)	957.75 €
Εμπορία ανθρώπων (άρθρο 323Α του Π.Κ.)	72.29 €
Φοροδιαφυγή	97.931.473 €
Προστασία οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (άρθρα 3,4,6 του ν. 2803/200 ΦΕΚ 48 Α')	5.282.721 €
Εγκληματική οργάνωση (άρθρο 187 του Π.Κ.)	8.788.139 €
Κάθε άλλο αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας της οποίας το ελάχιστο όριο είναι άνω των 6 μηνών και από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος	125.240.587 €
Σύνολο	238.272.958 €

Πηγή: <http://www.hellenic-fiu.gr/images/stories/files/STATISTICS%202012.pdf>

Σε αυτό το σημείο της έρευνας μας, είναι απαραίτητο να αποτυπωθεί με σαφή τρόπο, ο όγκος των υποθέσεων τις οποίες έλαβε η Ελληνική FIU, τα έτη 2001 έως και 2009, με τη βοήθεια πινάκων για καλύτερη κατανόηση. Ακόμη, οι πίνακες αυτοί, αναλύουν ζητήματα όπως είναι το πόσες υποθέσεις από αυτές που έλαβε η FIU μελετήθηκαν, πόσες έκλεισαν ή παραδόθηκαν στις εισαγγελικές αρχές για περαιτέρω έρευνα και απόδοση ποινών στους ενόχους. Επίσης, καλό είναι να επισημανθεί το γεγονός, ότι τα έτη 2001 έως 2006, οι υποθέσεις που έλαβε η FIU, αξιολογούνται με ταχύτατους ρυθμούς και σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, μέσα στο ίδιο έτος πάντα, όπου τελικά βγαίνει και η οριστική απόφαση. Παρόλα αυτά, στα έτη 2007 έως και 2009, παρατηρείται μείωση των υποθέσεων στις οποίες υπάρχει ταχύτατη και οριστική απόφαση από την πλευρά της FIU. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο γεγονός της αλματώδους αύξησης του όγκου των υποθέσεων που λαμβάνει ετησίως η FIU, καθιστώντας αδύνατη την άμεση αξιολόγηση τους. Τέλος, ορισμένες από αυτές τις υποθέσεις που βρίσκονται σε εκκρεμότητα, παρατηρούμε ότι μετατίθενται για την επόμενη χρονιά η οριστική αξιολόγηση τους. Παρακάτω, οι Πίνακες 22 έως 24, αναλύουν με παραστατικό τρόπο, όσα προαναφέραμε.

Πίνακας 22: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών για τα έτη 2001 έως 2003

Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών	2001	%	2002	%	2003	%
Πλήθος αναφορών που παραλήφθηκαν	840		879		753	
Πλήθος υποθέσεων που ανοίχτηκαν	840	100,0	879	100,0	753	100,0
Πλήθος περιπτώσεων προς έρευνα	629	74,9	452	51,4	346	45,9
Πλήθος περιπτώσεων που έκλεισαν μέσα στην επιτροπή	190	22,6	397	45,2	387	51,4
Πλήθος περιπτώσεων που κατέληξαν σε διωκτικές αρχές	21	2,5	30	3,4	20	2,7
Πλήθος περιπτώσεων που κατέληξαν σε κατάσχεση κεφαλαίων	-	-	-	-	-	-

Πηγή: Hellenic FIU

Πίνακας 23: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών για τα έτη 2004 έως 2006

Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών	2004	%	2005	%	2006	%
Πλήθος αναφορών που παραλήφθηκαν	796		1.057		1.005	
Πλήθος υποθέσεων που ανοίχτηκαν	796	100,0	1.057	100,0	1.005	100,0
Πλήθος περιπτώσεων προς έρευνα	321	40,3	563	53,3	639	63,6
Πλήθος περιπτώσεων που έκλεισαν μέσα στην επιτροπή	463	58,2	461	43,6	335	33,3
Πλήθος περιπτώσεων που κατέληξαν σε διωκτικές αρχές	12	1,5	33	3,1	31	3,1
Πλήθος περιπτώσεων που κατέληξαν σε κατάσχεση κεφαλαίων	-	-	-	-	-	-

Πηγή: Hellenic FIU

Πίνακας 24: Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών για τα έτη 2007 έως 2009

Αναφορές ύποπτων ή ασυνήθιστων συναλλαγών	2007	%	2008	%	2009	%
Πλήθος αναφορών που παραλήφθηκαν	1.432		2.899		2.304	
Πλήθος υποθέσεων που ανοίχθηκαν	1.293	90,3	2.077	71,6	1.739	75,5
Πλήθος περιπτώσεων προς έρευνα	714	49,9	1.102	38,0	1.514	65,7
Πλήθος περιπτώσεων που έκλεισαν μέσα στην επιτροπή	588	41,1	872	30,1	790	34,3
Πλήθος περιπτώσεων που κατέληξαν σε διοικητικές αρχές	126	8,8	103	3,6	166	7,2
Πλήθος περιπτώσεων που κατέληξαν σε κατάσχεση κεφαλαίων	3	0,2	10	0,3	14	0,6

Πηγή: Hellenic FIU

Ακόμη, από τα όσα αναλύθηκαν, είναι προφανές αυτό που αναφέραμε στην ανάλυση μας πρωτίτερα, ότι πολλές υποθέσεις δεν ήταν εφικτό να μελετηθούν μέσα στο ίδιο έτος στο οποίο κατατέθηκαν στην FIU και μεταφέρθηκαν ως εκκρεμότητα στο επόμενο έτος. Για παράδειγμα, το έτος 2009, η FIU μελέτησε 1.739 υποθέσεις, αλλά μόνο οι 790 είχαν παραληφθεί το 2009, οι υπόλοιπες 949 αποτελούσαν εκκρεμότητες παλιότερων ετών.

Επίσης, συνεχίζοντας την ανάλυση μας βάση των στατιστικών στοιχείων που μας παρέχει η FIU, μπορούμε να εμβαθύνουμε την έρευνα μας, όχι μόνο ερευνώντας τις δραστηριότητες της σε ετήσια βάση, αλλά και σε μηνιαία βάση. Στον Πίνακα 25 που ακολουθεί, παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τα κεφάλαια ή την ακίνητη περιουσία που κατασχέθηκε από τις διοικητικές αρχές, για το έτος 2009. Ακόμη, γίνεται σαφής διαχωρισμός ανάμεσα στα διαφορετικά νομίσματα, όπως ευρώ, δολάριο και λίρα Αγγλίας, για πληρέστερη ανάλυση.

Πίνακας 25: Κατάσχεση κεφαλαίων ή ακίνητης περιουσίας ανά μήνα και ανά νόμισμα για το έτος 2009

Έτος 2009	Ευρώ	Δολάριο Η.Π.Α.	Λίρα Αγγλίας	Αξία σε € της ακίνητης περιουσίας που κατασχέθηκε
Ιανουάριος	980.318,51	-	-	-
Φεβρουάριος	7.534.355,96	266.533,00	-	-
Μάρτιος	140.274,77	30.927,00	43.941,00	-
Απρίλιος	223.646,06	-	-	-
Μάιος	724.649,00	-	-	-
Ιούνιος	1.163.744,00	15.246,00	-	-
Ιούλιος	1.432.280,00	-	-	6.171.972,00
Αύγουστος	222.942,00	-	-	-

Σεπτέμβριος	180.698,07	-	-	-
Οκτώβριος	285.605,34	-	-	-
Νοέμβριος	1.429.738,08	66.770,68	-	-
Δεκέμβριος	236.644,39	-	-	-
Σύνολο	14.554.896,18	379.476,68	43.941,00	6.171.972,00

Πηγή: Hellenic FIU

Επίσης, η Ελληνική FIU, συνεργάζεται στενά με άλλες FIU σε όλο τον κόσμο, ανταλλάσσοντας απόψεις αλλά και ταυτόχρονα δέχεται υποθέσεις προς αξιολόγηση. Για παράδειγμα, το έτος 2009, συνολικά ανταλλάχθηκαν 237 υποθέσεις, μεταξύ της Ελληνικής FIU και των FIU του εξωτερικού. Αναλυτικότερα, οι 157 υποθέσεις, εστάλησαν από το εξωτερικό προς την Ελληνική FIU και 80 υποθέσεις εστάλησαν από την Ελλάδα σε άλλες FIU του εξωτερικού (FATF-GAFI, 2010).

Πίνακας 26: Ερωτήματα από και προς ομόλογες αρχές του εξωτερικού για τα έτη 2007 έως 2009

Έτη	Ερωτήματα από ομόλογες αρχές του εξωτερικού	Ερωτήματα προς ομόλογες αρχές του εξωτερικού
2007	92	10
2008	125	42
2009	157	80

Πηγή: Hellenic FIU

Στον παραπάνω πίνακα, αποτυπώνεται με πολύ παραστατικό τρόπο, τα όσα αναφέρθηκαν πρωτότερα, αναφορικά με τη συνεργασία Ελληνικών και ξένων διωκτικών αρχών. Ακόμη, μελετώντας τα παραπάνω στοιχεία, μπορούμε να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα, ότι οι υποθέσεις που ανταλλάσσουν οι διωκτικές αρχές παγκοσμίως, αυξάνονται χρόνο με το χρόνο. Οι λόγοι για τους οποίους κάτι τέτοιο συμβαίνει, ποικίλουν και μπορεί να είναι είτε από αύξηση των περιστατικών οικονομικού εγκλήματος, είτε από την εφαρμογή νέων εγκληματικών πρακτικών από τα άτομα του υποκόσμου, με συνέπεια να απαιτείται η διεθνής συνεργασία, με στόχο την πάταξη τους (FATF-GAFI, 2010).

Συμπεράσματα

Ολοκληρώνοντας τη παρούσα μελέτη, μπορούμε να αντιληφθούμε ότι το φαινόμενο του ξεπλύματος χρήματος και της παραοικονομίας, η οποία αναφέρθηκε στην αρχή της έρευνας, είναι ζητήματα τα οποία διαχρονικά απασχόλησαν τους ερευνητές. Αναλυτικότερα, αυτός ήταν και ο βασικότερος λόγος που επιλέχθηκαν όλες αυτές οι αναφορές σε παλαιότερες έρευνες και προσεγγίσεις του φαινομένου, προσδίδουν μία άλλη διάσταση στην παρούσα εργασία, παρέχοντας τη δυνατότητα να συγκριθούν τα αποτελέσματά μας με αυτά άλλων ερευνητών. Ακόμη, από την ανάλυση των στατιστικών στοιχείων και των ερευνητικών προσεγγίσεων που προηγήθηκε, γίνεται αμέσως αντιληπτή η μεγάλη, σε ορισμένες περιπτώσεις, διάσταση των απόψεων μεταξύ των ερευνητών. Συνεπώς, αυτή η δυσχέρεια, δε μας επιτρέπει να οδηγηθούμε σε ασφαλή συμπέρασμα σχετικά με τον όγκο του φαινομένου του ξεπλύματος χρήματος, αλλά να περιοριζόμαστε σε προσεγγιστικές αναλύσεις αυτού. Επίσης, από τις μέχρι τώρα μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί σε παγκόσμιο επίπεδο, η καλύτερη μέθοδος ανάλυσης του ξεπλύματος χρήματος είναι το μοντέλο που ανέπτυξε ο Walker και αργότερα ο Unger, παρέχοντας μας πάρα πολύ αξιόπιστα αποτελέσματα. Ωστόσο, από τα στατιστικά στοιχεία που διαθέτουμε, μπορούμε με βεβαιότητα να συμπεράνουμε, ότι οι παράνομες οικονομικές δραστηριότητες και συνακόλουθα οι προσπάθειες για νομιμοποίηση μέρους των παράνομων αυτών εσόδων, παρουσιάζουν αύξηση στην Ελλάδα (FATF-GAFI, 2010). Αντίθετα, σε αρκετές χώρες, κυρίως του λεγόμενου ανεπτυγμένου κόσμου, οι αρμόδιες κρατικές αρχές και οι διωκτικές αρχές, έχουν επιτύχει την πάταξη τέτοιων φαινομένων σε σημαντικό βαθμό. Αυτή η βελτιωμένη εικόνα που παρουσιάζουν οι εν λόγω χώρες, αποτυπώνεται καθαρά και στα στατιστικά τους στοιχεία. Συνεπώς, αυτή η αρνητική εικόνα που

παρουσιάζει η χώρα μας, θα ήταν καλό να αποτελέσει αντικείμενο μελέτης και ανάληψης ευθυνών από τους αρμόδιους φορείς, με σκοπό τον περιορισμό σε πρώτη φάση, φαινομένων οικονομικού εγκλήματος.

Βιβλιογραφία

1. Agarwal, J. D., Agarwal, A., (2004). *Globalization and international capital flows*, *Finance India*, Vol. 19, No. 1, pp. 65-99.
2. Agarwal, J. D., Agarwal A., (2006). *Money Laundering: New Forms of Crime, Victimization, presented at the National Workshop on New Forms of Crime, Victimization, with reference to Money Laundering*, *Indian Society of Victimology*, Department of Criminology, University of Madras, India.
3. Alkaabi, A., Mohay G., McCullagh, A., Chantler, N., (2009). *A Comparative Analysis of the Extent of Money Laundering in Australia, UAE, UK and the USA*.
4. Argentieri, A., Bagella, M., Busato, F., (2006). *Money Laundering in a Two Sector Cash-In-Advance Model*, Mimeo.
5. Baker, W. R., (2005). *Capitalism The Athilles heel, A review of studies of transnational crime*, Mimeo.
6. Biagioli, A., (2008). *Financial crime as a threat to the wealth of nations: A cost-effectiveness approach*, *Journal of Money Laundering Control*, Vol. 11, No. 1, pp. 88-95.
7. Buchanan, B., (2004). *Money laundering a global obstacle*, *Research in International Business and Finance*, Vol. 18, pp. 115-127.
8. Chaikin, D., (2009). *Risk-Based Approaches to Combating Financial Crime*, *Journal of Law and Financial Management* Vol. 8, No. 2, pp. 20-27.
9. Chong, A., Lopez-de-Silanes, F., (2006). *Money Laundering and its Regulation*, Working Paper n. 590, Research Department, Inter-American Development Bank, Washington D.C.
10. FATF-GAFI, (2007). *Annual Review of Non-Cooperative Countries and Territories 2006-2007: Eighth NCCT Review*.
11. FATF-GAFI, (2007). *GREECE, Report on Observance of Standards and Codes*, FATF Recommendations for Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism.
12. FATF-GAFI, (2007). *Guidance on the Risk-Based Approach to Combating Money Laundering and Terrorist Financing*.
13. FATF-GAFI, (2007). *Summary Of The Third Mutual Evaluation Report, Anti-Money Laundering And Combating The Financing Of Terrorism*.
14. FATF-GAFI, (2010). *Improving Global Compliance: On-Going Process*.
15. FATF-GAFI, (2010). *Mutual Evaluation Interim Follow-up Report, Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism*, Greece.
16. FATF-GAFI, (2010). *Mutual Evaluation of Greece-8th Follow-up Report*.
17. FATF-GAFI, (2010). *Mutual Evaluation of Greece-9th Follow-up Report*.
18. Manney, R., (2002). *Money Laundering: The Global Threat to the Integrity of Financial Systems*, Wilmott.
19. Masciandaro, D., (1997). *Money Laundering Regulation: The Micro Economics*, *Journal of Money Laundering Control*, Vol. 2, No. 1, pp. 49-58.
20. Masciandaro, D., Barone, R., (2008). *Worldwide Anti-Money Laundering Regulation: Estimating Costs and Benefits*, Paolo Baffi Centre on Central Banking and Financial Regulation, "Paolo Baffi Centre Research Paper Series No. 2008-12.
21. Organisation for Economic Co-operation and Development, (2002). *Measuring the Non-Observed Economy – A Handbook*, OECD Publications, Paris.
22. Petras, J., (2001). *"Dirty Money", Foundation of US Growth and Empire Size and Scope of Money Laundering by US Banks*, Centre for Research on Globalisation.
23. Quirk, J. P., (1996). *Macroeconomic Implications of Money Laundering*, IMF Working Paper, Washington, DC: International Monetary Fund, No. 96/66.
24. Reuter, P., (2007). *Are Estimates of the Volume of Money Laundering Either Useful or Feasible*, Paper prepared for the conference Tackling Money Laundering, University of Utrecht, Utrecht, Netherlands.
25. Schneider, F., (2008). *Money Laundering and Financial Means of Organized Crime: Some Preliminary Empirical Findings*, Paolo Baffi Centre on Central Banking and Financial Regulation, Paolo Baffi Centre Research Paper Series No. 16.
26. Schneider, F., Windischbauer, U., (2008). *Money laundering: some facts*, *European Journal of Law and Economics*, Vol. 26, pp. 387-404.

27. Schneider, F., (2012). *Shadow Economy around the World: What do we really know?*, *European Journal of Political Economy*, Vol. 21, No. 2, pp. 598-642.
28. The Egmont Group, (2008). *Annual Report May 2007*.
29. The Egmont Group, (2009). *Annual Report July 2008*.
30. The Egmont Group, (2010). *Executive Summary of the Final Report on Survey of FIU Governance Arrangements*, an Egmont Group and World Bank Project.
31. Troacă, V., (2005). *Actual context of fight against the money laundering by means of credit institutions*.
32. Unger, B., Siegel, M., Ferwerda, J., (2006). *De Kruijff Wouter, Busuioic Madalina, Wokke Kristen, Rawlings Greg, The Amounts And The Effects Of Money Laundering*, Report for the Ministry of Finance, Netherlands.
33. Vaithilingam, S., Nair, M., (2009). *Mapping global money laundering trends: Lessons from the pace setters*, *Research in International Business and Finance*, Vol. 23, pp. 18-30.
34. Walker, J., (1998). *Modelling global money laundering flows-some findings*.
35. Walker, J., (2007). *How Big is Global Money Laundering?*, *Journal of Money Laundering Control*, Vol. 3, No. 1, pp. 25-37.
36. Walker, J., (2007). *Measuring Global Money Laundering*, Paper presented at the conference, *Tackling Money Laundering*, University of Utrecht, Utrecht, Netherlands.
37. Walker, J., Unger, B., (2009). *Measuring Global Money Laundering: The Walker Gravity Model*, *Review of Law & Economics*, vol. 5, No. 2, pp. 821-853.

THE EXTENT OF THE PHENOMENON OF MONEY LAUNDERIN BASED ON INTERNATIONAL REFERENCES

Theodoros Karadimas*, Panagiota Karadima**

* Economist, Graduate, Program of Postgraduate Study, the Economic and Operational Strategy, the University Piraeus. Elements of communication: teo.karadimas@yahoo.gr

** Economist, Graduate, Program of Postgraduate Study, the Economic and Operational Strategy, the University Piraeus. Elements of communication: pn_karadima@yahoo.gr

Abstract

The current society is characterized by the free trading of goods, technology and private sector liquidity capital, providing us the possibility to develop as persons with rapid rhythms, overcoming restrictions of the past. However, this unusual growth, in combination with the freedom in our activities, constituted in certain cases tool in the hands of individuals of criminal area, which they exploited exceedingly the realizations of modern culture, so they extend their illegal activities. The aim of the present research is to study with the use of statistical elements, the situation of laundering money and as one point the phenomenon of grey economy, within stems the illegal money, which afterwards is endeavour their cleaning from the elements that render them “dirty”. For this reason, our analysis, studies the stratification elements worldwide, which are results of researches, from government owned institutions, and independent organisms, such an example is the International Monetary Fund, Financial Action Task Force and Egmont Group. In this way, we are in the position to connect the elements under review, enriching more our research. From the analysis of data of research, we resulted that despite the regular study of phenomenon of rinsing money from the researchers and the consecutive prosecution of criminals from the persecutory beginning, still it has not been curbed and continuous to constitutes an important danger for the smooth operation of modern economies, eroding the founding, not only for the economies, but also to the societies in general.

Keywords: *money laundering, volume of money laundering, economic crime, persecutory authorities, banks, increased necessary assiduity.*